

sam revista

SERVEI D'ASSISTÈNCIA MUNICIPAL

número 4

Àmbits

JURÍDIC

SAMcalendari

La nova regulació de l'impost sobre la renda de les persones físiques

ECONÒMIC

Expedients del personal dels ens locals

Economia, eficàcia i eficiència

PROTOCOL

L'àmbit de Protocol de la Diputació al servei dels Ajuntaments

INFORMÀTIC

La signatura digital

PROMOCIÓ
ECONÒMICA

Els estudis econòmics del Servei de Promoció i Estudis Econòmics

Col·laboracions

TURISME

La vertebració del sector turístic d'una comarca d'interior: el model de la Conca de Barberà

CULTURA

La gestió dels recursos musicals: l'Auditori Pau Casals del Vendrell

MEDI AMBIENT

El principi ecològic en la planificació municipal

SIG

Sistema d'Informació Geogràfica del Consell Comarcal del Tarragonès

JUNY, 1999

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

Sumari

Presentació 3

PRIMER NIVELL D'ASSISTÈNCIA

SAMcalendari 4

La nova regulació de l'impost sobre la renda de les persones físiques 6

SEGON NIVELL D'ASSISTÈNCIA

JURÍDIC
Expedients del personal dels ens locals 10

ECONÒMIC
Economia, eficàcia i eficiència 12

PROTOCOL
L'àmbit de Protocol de la Diputació al servei dels Ajuntaments 14

INFORMÀTIC
La signatura digital 16

PROMOCIÓ ECONÒMICA
Els estudis econòmics del Servei de Promoció i Estudis Econòmics 18

COL·LABORACIONS

TURISME
La vertebració del sector turístic d'una comarca d'interior: el model de la Conca de Barberà 22

CULTURA
La gestió dels recursos musicals: l'Auditori Pau Casals del Vendrell 24

MEDI AMBIENT
El principi ecològic en la planificació municipal 28

SIG
Sistema d'Informació Geogràfica del Consell Comarcal del Tarragonès 30

CRÈDITS

EDITA: DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
DIRECCIÓ I REALITZACIÓ: Gabinet Tècnic - SAM
DISENY: GRAU^o
IMPRESSIÓ: Ind. Gràf. Gabriel Gibert, SA
DIPÒSIT LEGAL: T-XXXX/98

Servei d'Assistència Municipal
Passeig de Sant Antoni, 100
43003 Tarragona
Tel. 977 29 66 50
Fax: 977 29 66 49
E-mail: sam@dtgna.altanet.org
Web: <http://www.sam.altanet.org>

Editorial

LA RODA DEL TEMPS ENS SITUA EN UN DELS MOMENTS DE MÉS TRANSCENDÈNCIA PER A LES ADMINISTRACIONS LOCALS. AQUEST MES DE JUNY ES DURAN A TERME LES ELECCIONS MUNICIPALS AMB LES QUALS ES DU A LA PRÀCTICA EL PRINCIPI DEMOCRÀTIC QUE LEGITIMA ELS GOVERNS LOCALS. LA COMUNITAT ESTÀ CRIDADA A INTERVENIR ACTIVAMENT EN LA VIDA DE CADA MUNICIPI I, MOLT ESPECIALMENT, A PARTICIPAR EN ELS PROCESSOS ELECTORALS D'ON SORTIRAN ELS AJUNTAMENTS, ELS CONSELLS COMARCALS I LA DIPUTACIÓ.

La gestió pública de les administracions no s'atura, com ens demostra el calendari d'actuacions, diguem-ne quotidianes, que ja s'ha constituït com a eina de suport a l'acció municipal i comarcal.

Les administracions locals desenvolupen un important esforç de modernització que té l'objectiu comú de garantir i millorar la qualitat de vida de la ciutadania sense atendre la grandària de la població. Des de les pàgines de la revista que teniu a les mans, es recorden uns criteris que, per coneguts, no hem de considerar-los obvis sinó que els hem de posar en pràctica en la nostra activitat diària.

Amb la presentació d'exemples pràctics, es pot veure que és possible gestionar els recursos –culturals, en aquest cas– i augmentar la qualitat del servei als ciutadans amb criteris d'economia, eficiència i eficàcia, al mateix temps.

Parlem també d'àmbits de gran importància per als ens locals, com el medi ambient o la comunicació entre administracions. Ho fem des del convenciment que les polítiques públiques locals no han de desconèixer aquests temes, sinó que han de respondre amb aportacions decidides. Actuacions que han de ser realistes, que han de cercar la implicació ciutadana i que, al mateix temps, s'han d'afegir als esforços d'altres estaments, molt sovint preocupats, i han d'actuar en plena coincidència.

L'espai de l'actuació local no té límits. Cada dia podem adornar-nos que des dels diferents nivells de l'Administració local s'afronten els problemes més diferents. Podem adonar-nos de la responsabilitat dels gestors públics i del personal al servei de les administracions per donar resposta a les inquietuds i necessitats de la comunitat. Aquesta és, en definitiva, la pròpia essència de les administracions locals.

Josep **Mariné i Grau**

President de la Diputació de Tarragona

saMcalendari

CALENDARI D'ACTIVITATS, TERCER TRIMESTRE 1999

I Josep **González Escoda**

Coordinador del Primer Nivell d'Assistència

ACTIVITATS COMUNES TOTS ELS MESOS DE L'ANY

1 - REVISIÓ CONTÍNUA DEL CENS ELECTORAL PEL PROCEDIMENT D'ACTUALITZACIÓ MENSUAL

La Llei orgànica 3/1995, de 23 de març, de modificació de Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General va substituir el sistema de revisió anual pel de revisió contínua del cens electoral. Això es desenvolupa pel Reial Decret 157/1996, de 2 de febrer i per l'Ordre de 27 d'abril de 1996. Per aquest motiu, cada mes cal trametre les dades a què fan referència aquestes normes, que són:

- Altes per canvi de residència
- Altes per altres causes
- Baixes per inscripció indeguda
- Modificació de dades

2 - COTITZACIÓ AL RÈGIM GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL

Abans de cada final de mes s'han de presentar els impresos TC1 i TC2 del personal laboral, funcionaris integrats (procedents de MUNPAL) i funcionaris de nou ingrés (no procedents de MUNPAL), separats per grups, corresponents al mes anterior. S'ha de realitzar en el mateix termini la quantitat corresponent també al mes anterior.

3 - ESTADÍSTICA D'EDIFICACIÓ I VIVENDA

Durant els DEU PRIMERS DIES DE CADA MES, s'ha de presentar a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge l'Estadística d'Edificació i Vivenda, establerta a l'Ordre de 29 de maig de 1989.

4 - DIPÒSIT DE DETINGUTS

L'Ordre de 9 de desembre de 1998 del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya ha modificat la quantitat que han de percebre a partir de l'1 de gener de 1999 els ajuntaments de Catalunya que tenen dipòsit municipal de detinguts en funcionament, per la seva condició de cap de partit judicial. Aquests ajuntaments encarregats de la custòdia de detinguts han de presentar, cada mes, a la Conselleria de Justícia (Presó de Tarragona) una certificació acreditativa del nombre de detinguts o presos per dia, amb indicació de circumstàncies personals, expedida pel secretari de la corporació o per l'encarregat del dipòsit, amb el vist i plau de l'alcalde, on s'acompanyarà còpia certificada de les ordres de detenció, presó, trasllat o llibertat dictada per les autoritats judicials.

saM

SERVEI D'ASSISTÈNCIA MUNICIPAL

saMtelèfon
977 29 66 50

Servei d'Assistència Municipal

Passeig de Sant Antoni, 100
43003 Tarragona

Tel. 977 29 66 50
Fax: 977 29 66 49

E-mail: sam@dtgna.altanet.org
Web: <http://www.sam.altanet.org>

JULIOL

1 - EXPOSICIÓ DE LES LLISTES DE JOVES PER A L'ALLISTAMENT AL SERVEI MILITAR

Les llistes s'exposaran al tauler d'anuncis dels ajuntaments, del 10 al 20 de juliol. S'hi podran presentar les al·legacions que s'hauran de trametre, abans del darrer dia de juliol, al centre de reclutament. Un cop formades les llistes, es trametraran al centre de reclutament sense esperar rebre les al·legacions posteriors.

2 - IRPF

Fins al dia 20 de juliol, l'Ajuntament haurà de presentar a la Delegació d'Hisenda la declaració de les quantitats retingudes en el segon trimestre de l'any.

- Retencions i ingressos a compte de rendiments del treball
- Segon trimestre de l'any **Model 110**

Fins al dia 20 de juliol, es presentarà declaració de la retenció practicada el trimestre anterior per rendiments procedents de l'arrendament d'immobles urbans.

3 - IVA

Fins al dia 20 de juliol, es presentaran els impresos 300 (règim general) i 310 (règim simplificat) corresponents al segon trimestre de l'any.

4 - RÈGIM GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL.

Abans del 31 de juliol s'ha de presentar, corresponent als funcionaris integrats (procedents de la MUNPAL), els impresos per l'assistència sanitària concertada amb la Seguretat Social TC3/4 i TC2/3. Es presenten els corresponents al segon trimestre de l'any.

5 - DEUTE PERPETU A FAVOR DELS AJUNTAMENTS

Els ajuntaments que tinguin inscripcions nominatives de Deute perpetu han de preocupar-se que es presentin aquestes inscripcions, degudament facturades, a la Intervenció d'Hisenda de la seva província, perquè els sigui liquidada i siguin reconeguts els interessos corresponents al venciment del trimestre anterior.

SETEMBRE

1 - ESTATS I COMPTES ANUALS

Els estats i comptes anuals –establerts a l'article 190 de la Llei 39/1988–, s'han d'haver elaborat i tramitat de la forma següent:

- Aprovació del president de l'entitat local
- Informe, abans de l'1 de juny, per la Comissió Especial de Comptes.
- Informació pública, per tal que els particulars puguin formular-hi al·legacions.

Posteriorment, la Comissió Especial de Comptes examinarà les reclamacions i emetrà un nou informe, que serà sotmès al Ple perquè l'aprovi abans de l'1 d'octubre. Aprovat el Compte General, es trametrà al Tribunal de Comptes i a la Sindicatura de Comptes abans del 15.

2 - ORDENANCES FICALS

Durant el mes de setembre caldria d'aprovar les Ordenances fiscals que correspon d'aplicar a partir de l'1 de gener de l'any següent, segons la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals.

3 - PUBLICACIÓ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Trimestralment, les capitals de província i poblacions de més de 50.000 habitants (ROF) i poblacions on sigui obligatòria segons la Llei 7/85, han de publicar un Butlletí d'informació municipal on s'inclougui un extracte d'acords i resolucions adoptats.

La nova regulació de sobre la renda de les persones físiques

Eugenia Díez Rodríguez

Serveis de Suport Municipal - Servei d'Assistència Municipal

LA NOVA LLEI 40/1998, DE 9 DE DESEMBRE DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES JUNTAMENT AMB LA LLEI 41/1998, DE 9 DE DESEMBRE SOBRE TRIBUTACIÓ DELS NO RESIDENTS I EL RD 2717/1998, DE 18 DE DESEMBRE, PEL QUAL ES REGULEN ELS PAGAMENTS A COMPTE EN L'IRPF I ES MODIFICA EL REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS EN MATÈRIA DE RETENCIONS I INGRESSOS A COMPTE, EL TÍTOL III DEL QUAL HA PASSAT A INCORPORAR-SE EN EL RD 214/1999, DE 5 DE FEBRER, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES, HAN SUPOSAT UNA IMPORTANT MODIFICACIÓ D'AQUEST IMPOST, TANT PEL QUE FA A L'ESTRUCTURA COM A LA GESTIÓ.

1. OBJECTE DE L'IRPF

Obtenció de RENDA DISPONIBLE, amb independència del lloc on s'hagi produït i de la residència del pagador, que és el resultat de disminuir la renda obtinguda en la quantitat dels denominats *mínim personal* i *mínim familiar*, els quals s'apliquen sobre la base imposable i no sobre la quota.

2. INTERRUPCIÓ DEL PERÍODE IMPOSITIU

Desapareix la possibilitat d'interrompre'l en cas de matrimoni o trencament del vincle matrimonial per separació, divorci o nul·litat. Amb la nova regulació de l'IRPF únicament pot dividir-se el període impositiu en cas de mort del subjecte passiu declarant.

3. RENDES EXCLOSES

S'amplien les rendes excloses (ajuts als esportistes d'alt nivell, gratificacions de l'Estat espanyol per participar en missions de pau o humanitàries, etc) i, a la vegada, rendes que amb l'anterior regulació estaven excloses ara no es contemplen. És el cas de les percepcions derivades de contractes d'assegurança per

danys físics o psíquics a persones, fins a 25 milions de ptes.

4. ELS SUBJECTES PASSIUS DE L'IMPOST

En la regulació anterior es diferenciava entre contribuents per obligació real (no residents) i per obligació personal (residents). Amb la Llei 40/1998, únicament es parla de contribuents per obligació personal (persones físiques amb residència habitual en territori espanyol o a l'estranger si es tracta de membres de missions diplomàtiques, oficines consulars, etc) ja que s'ha dictat una normativa (Llei 41/1998) que regula la tributació dels no residents.

5. ELEMENTS QUE INTEGREN LA RENDA DISPONIBLE: PRINCIPALS INNOVACIONS

A) ELS RENDIMENTS DEL TREBALL:

- Transformació del sistema de retencions i ingressos a compte: Aplicació d'un percentatge sobre el salari brut després de descomptar les despeses deduïbles de l'art. 17 de la Llei 40/1998, les reduccions de l'art. 18 de la Llei 40/1998 i el mínim personal i familiar. Per

L'impost

tant, la retenció final en els rendiments del treball ja no es calcularà aplicant la taula de retencions perquè ha desaparegut.

- Increment de l'import total dels rendiments del treball anuals que determinen l'exclusió de l'obligació de declarar i autoliquidar l'impost, situant-lo amb caràcter general en 3.500.000 ptes brutes anuals. En tot cas, però, el límit està en 1.250.000 ptes per als contribuents que perceben rendiments del treball procedents de més d'un pagador i per als que perceben pensions del cònjuge o anualitats per aliments.

Tampoc estan obligats a declarar els que obtinguin rendes que provinguin, exclusivament, de rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte amb el límit de 250.000 ptes anuals.

En tot cas, però, estan obligats a declarar els que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per doble imposició internacional o que realitzin aportacions a Plans de pensions o Mutualitats de Previsió Social que redueixin la base imposable.

- Increment de les reduccions aplicables sobre el rendiment net i ampliació dels conceptes a deduir com a despesa.

B) RENDIMENTS DEL CAPITAL MOBILIARI I IMMOBILIARI:

Pel que fa als de caràcter immobiliari, desapareix el rendiment presumpte o estimat que originava l'habitatge habitual. A partir del 1999, l'habitatge habitual ja no proporcionarà rendiments ni ocasionarà despeses deduïbles. En tot cas, però, existeixen tres modalitats de deducció per inversió en habitatge habitual:

1. El 15% de les quantitats satisfetes en l'adquisició o rehabilitació de la habitatge habitual si no utilitza capitals aliens.

2. Si s'utilitzen capitals aliens (crèdits): el 25% del capital per les primeres 75.000 ptes i el 15% per les següents 750.000 ptes, durant dos anys. A partir del segon any, els percentatges són respectivament el 20% i el 15%. Existeix un límit màxim d'1.500.000 ptes i no és possible aplicar deduccions per les quantitats que excedeixin d'aquesta xifra.

3. El 15% de les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit (comptes estalvi-habitatge) amb el límit d'1.500.000 ptes.

Quant a la vivenda no habitual, tributa per un règim especial denominat "imputació de rendes immobiliàries" (la renda imputada serà la quantitat que resulti d'aplicar el percentatge del 2% al valor cadastral de l'immoble. Quan els valors cadastrals hagin estat revisats i resultin aplicables, el percentatge serà de l'1'1%).

Una novetat introduïda per la Llei en aquest apartat és el tractament que fa del règim de multipropietat, que consisteix en la imputació de la renda immobiliària sempre que la seva durada sigui inferior a dues setmanes l'any.

Quant als rendiments del capital mobiliari, la principal novetat és que desapareix l'anterior deducció de 29.000 ptes.

QUADRE. SITUACIÓ DEL CONTRIBUENT

CONTRIBUENT	NOMBRE DE FILLS I ALTRES DESCENDENTS		
	0	1	2 o més
Contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment amb descendents menors de 18 anys o incapacitats majors, subjectes a pàtria potestat que convisquin exclusivament amb ell amb rendes anuals no superiors a 1.000.000 de ptes (unitats familiars monoparentals)		1.675.000	1.850.000
Contribuent amb cònjuge al seu càrrec (que no tingui rendes anuals superiors a 100.000 ptes)	1.675.000	1.850.000	2.025.000
Contribuent sense cònjuge al seu càrrec i altres situacions	1.250.000	1.350.000	1.450.000

PROCEDIMENT PER AL CàLCUL DE LA RETENCIÓ

La retenció aplicable és el resultat d'aplicar a la quantia total de les retribucions un TIPUS DE RETENCIÓ a calcular d'acord amb el següent procediment.

DETERMINACIÓ DE LA BASE IMPOSABLE

Al rendiment net (rendiment íntegre - minoracions de l'art. 17.2 i 17.3 de la Llei) li són aplicables les següents reduccions:

RENDIMENT NET	REDUCCIÓ*
Igual o inferior a 1.350.000 ptes	500.000 ptes
Entre 1.350.001 i 2.000.000 ptes	500.000 ptes - 0'1923 (rend. Net - 1.350.001 ptes)
Més de 2.000.000 ptes	375.000 ptes

*(Aquestes quanties s'incrementaran per treballadors en actiu discapacitats en funció del seu grau de minusvalia)

A més a més, a la quantitat que en resulti, s'hi ha d'aplicar les minoracions conseqüència dels denominats **Mínim personal** i **Mínim familiar**, així com les pensions compensatòries al cònjuge establertes per resolució judicial.

EL MÍNIM PERSONAL

SITUACIÓ	MÍNIM PERSONAL
General	550.000 ptes
Majors de 65 anys	650.000 ptes
Discapacitats entre el 33 i el 65% de minusvalia	850.000 ptes
Discapacitats amb minusvalia igual o superior al 65%	1.150.000 ptes

EL MÍNIM FAMILIAR¹

- Per ascendents: major de 65 anys que depengui o convisqui amb el contribuïent durant la meitat del període impositiu amb rendes anuals no superiors al salari mínim interprofessional: 100.000 ptes.
- Per descendents:

NOMBRE DE FILLS	MÍNIM FAMILIAR
(han de ser menors de 25 anys que convisquin amb el contribuïent i no tinguin rendes anuals superiors a 1.000.000 ptes)	(Les quanties s'incrementaran en 50.000 ptes en cas de fills menors de 3 anys, en 25.000 ptes en concepte de material escolar en cas de fills entre 3 i 16 anys, en 300.000 ptes en cas de discapacitats amb minusvalia entre el 33 i 65% i en 600.000 ptes en cas de minusvalia superior al 65%)
Primer i segon (cadascú)	200.000 ptes
Tercer i següents (cadascú)	300.000 ptes

2. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA DE RETENCIÓ

S'obté aplicant a la base imposable positiva els percentatges fixats a la Llei.

3. DETERMINACIÓ DEL TIPUS DE RETENCIÓ

Ha d'expressar-se en dos decimals i s'obté dividint la quota de retenció per les retribucions anuals. El quocient que en resulti s'ha de multiplicar per 100. En tot cas, si la base de retenció fos zero o negativa, el tipus de retenció serà també zero.

Aquest tipus de retenció no és aplicable respecte als supòsits que tenen un tipus de retenció fixa.

¹ Si dos o més contribuïents tenen dret a l'aplicació dels mínims familiars el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals.

C) RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES:

Desapareix l'estimació objectiva per coeficients i l'estimació directa presenta dues modalitats: normal i simplificada.

D) GUANYS I PÈRDUES PATRIMONIALS

En l'anterior regulació es denominaven increments i disminucions del patrimoni i ara s'entenen compresos els guanys i pèrdues procedents d'elements que afecten activitats econòmiques.

6. REBAIXA GENERAL DELS TIPUS DE GRAVAMEN

7. DEDUCCIONS A LA QUOTA

En desaparèixer un gran nombre (despeses de malaltia, lloguer de vivenda habitual, llars d'infants, assegurances de vida etc).

8. EL RÈGIM DE COMUNICACIÓ

Els que no tenen obligació de declarar però hagin suportat retencions i ingressos a compte o hagin efectuat pagaments fraccionats superiors a la quota líquida total poden dirigir a l'Administració

tributària una COMUNICACIÓ sol·licitant la devolució de la quantitat que correspongui.

9. JUSTIFICANTS

El contribuent està obligat a guardar els justificants en cas de declaracions a retornar durant un període de 4 anys.

10. NOU RÈGIM DE RETENCIONS

10.1 Retencions sobre rendiments del treball

• Obligació de retenir

Els rendiments del treball estan subjectes a retenció llevat que la quantia no superi l'import anual d'acord amb el següent quadre, i no tingui un tipus fix o mínim de retenció (veure quadre inferior Situació del contribuent).

Aquests imports s'incrementaran en: 100.000 ptes en el cas de pensions de la Seguretat Social i Classes Passives i en 200.000 ptes en cas de prestacions per atur.

Aquest quadre no és d'aplicació quan es tracti de supòsits que tenen un tipus fix i mínims de retenció:

• Tipus fixos de retenció:

– 40% per les retribucions que es percebin per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració i de les juntes. Aquest tipus de retenció no és aplicable als diputats provincials, regidors, etc, per les assistències.

– 20% pels rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que es cedeixi el dret a la seva explotació.

– 18% en retards imputables a exercicis anteriors

• Tipus mínims de retenció

– el tipus de retenció no pot ser inferior al 2% en cas de contractes o relacions de duració inferior a l'any o de retribucions per jornals diaris, i del 20% quan els rendiments del treball es derivin de relacions laborals especials de caràcter dependent.

10.2 Retencions sobre els rendiments del capital mobiliari

• Amb caràcter general: 25%

• En el cas de rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis: 18%

10.3 retencions sobre rendiments d'activitats econòmiques

• per regla general, el 20%

10.4 retencions sobre guanys patrimonials

• Guanys patrimonials derivats de les transmissions o reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva: 20%

• Premis en metàl·lic: 20%

10.5 retencions sobre altres rendes

• Rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans: 18% sobre tots els conceptes que se satisfacin a l'arrendador, IVA exclòs.

• Rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles ... i els procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret a la imatge: 20%.

àmbit **JURÍDIC**

EXPEDIENTS DEL PERSONAL DELS ENS LOCALS

Pere-Joan Torrent Ribert

Cap de l'Assessoria Jurídica

1. CRITERIS PER A LA TRAMITACIÓ DELS EXPEDIENTS DEL PERSONAL LABORAL

1.1. APLICACIÓ DELS PRINCIPIS DE L'ACTUACIÓ ADMINISTRATIVA

Els expedients del personal laboral, ja siguin peticions dels treballadors, ja siguin sancionadors, s'han de tramitar aplicant els principis que regeixen l'actuació administrativa: objectivitat, legalitat, i amb audiència de l'interessat.

Malgrat que el dret substantiu que s'hagi d'aplicar sigui el laboral i social, l'actuació formal de l'ens local es regeix sempre pel dret administratiu.

Aquest criteri, que sembla lògic, ha estat reafirmat per sentències del propi ordre social.

1.2. OBLIGACIÓ DE LA RESPOSTA I LA RESOLUCIÓ

Els escrits que es rebin del personal laboral s'han de contestar sempre, llevat de casos excepcionals, amb coneixement del secretari i del president de l'ens local.

Igualment cal fer les reclamacions prèvies a la via laboral de l'article 125 de la Llei 30/1992. El Tribunal de Conflictes de Jurisdicció afirma que l'ens local que no contesta una reclamació prèvia, no té dret a presentar un conflicte de jurisdicció.

Cal recordar que l'article 42.3 de la Llei 30/92, estableix que

els òrgans administratius tenen obligació de resoldre els procediments que tramiten amb possible exigència de responsabilitat disciplinària en cas contrari.

1.3. NORMES DEL PROCEDIMENT DISCIPLINARI

Si es produeix la necessitat d'expedientar un treballador laboral, cal tenir presents les següents normes:

- a) El procediment disciplinari dels treballadors laborals dependents de les administracions públiques es regula per l'establert a l'Estatut dels Treballadors.
- b) Els terminis de prescripció són els establerts a l'article 60 de l'Estatut de Treballadors:
 - faltes lleus: 10 dies
 - faltes greus: 20 dies
 - faltes molt greus: 60 dies

La instrucció de l'expedient no interromp la prescripció.

c) L'expedient administratiu disciplinari contra treballadors laborals de la corporació només han de contenir els elements essencials i fonamentals, és a dir, plec de càrrecs, audiència a l'interessat i resolució, atesa la no exigibilitat d'expedient segons la legislació i jurisprudència social.

d) Per tal de donar compliment a l'exigència de donar audiència a l'interessat, i a la vegada respectar els terminis de la prescripció, es proposa que es do-

nin els següents terminis d'audiència:

- faltes lleus: 2 dies naturals.
- faltes greus: 4 dies naturals.
- faltes molt greus: 10 dies naturals o 5 com a mínim.

e) Si en algun cas no hi ha temps material, és preferible ometre tots els tràmits i dictar la resolució dins de termini.

1.4. CAL ATENDRE LES ORDRES JUDICIALS

Quan el Magistrat de l'ordre social reclami un expedient administratiu per revisar una decisió de l'ens local envers un treballador, cal complir l'ordre rebuda per dues raons: perquè l'Administració ha d'obeir les ordres judicials, si no s'impugnen; perquè l'expedient ben tramitat beneficia els nostres interessos, més que es pugui dir en la vista oral, un resum del qual es reflecteix a l'acta. Si cal interposar un recurs suplica, un bon expedient administratiu ha de ser la base per guanyar-lo. Per una altra part, si abans hem donat audiència en l'expedient al treballador, ja el coneix i no és secret.

1.5. EL LLETRAT NO HA DE CONCILIAR NI APLANAR-SE

L'advocat o lletrat que representi i defensi l'ens local en un judici oral davant d'un Jutjat Social, no ha de conciliar, ni aplanar-se, ni transigir amb les pretensions del treballador sense el coneixement de la Presidència de la corporació.

No es pot per aquesta via rectificar o esmenar un decret de Presidència, o un acord de la Comissió de Govern.

Malgrat que el dret processal laboral accepta aquesta possibilitat referida genèricament a l'empresari demandat, quan es tracta d'una administració entenem que això no és procedent. En tot cas, correspon al president de l'ens local dictar un Decret i aplanar-se a la demanda del treballador.

1.6. REVOCACIÓ DE L'ACTE ADMINISTRATIU

Si en un cas determinat s'arriba a la conclusió que cal donar la raó o part d'aquesta raó al treballador, s'ha de fer per la via de la revocació de l'acte administratiu, que preveu l'article 105 de la Llei 30/1992; revocació que ha de fer el mateix òrgan que ha dictat l'acte a revocar. També es pot fer estimant, en tot o en part, la reclamació prèvia a la via laboral.

1.7. EL RECURS DE SUPPLICACIÓ

La suposada dificultat que prosperin davant del Jutjat Social les pretensions de l'ens local-empresari, no ha de ser un obstacle per a la política de personal. En tot cas, ha de ser un motiu d'exigència per treballar amb més perfecció. Si un plet es perd, caldrà estudiar les causes i veure si és procedent o no interposar el recurs de suplicació davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. En qualsevol cas, de les equivocacions també se n'aprèn.

1.8. LA PROVA DELS FETS

S'ha de dir que el veritable problema que moltes vegades impedeix que prosperin els expedients disciplinaris és el tema de la prova dels fets. Si els fets es proven (testimonis, investigadors, detectius, etc...), la jurisdicció social és rigorosa aplicant les sancions que corresponen.

1.9. LES SANCIONS EN ELS CONVENIS

L'Estatut dels Treballadors no tipifica les faltes ni estableix sancions. Això ho fan els convenis col·lectius. Si l'ens local no té conveni laboral propi, cal aplicar el conveni d'oficines i despatxos de la província o de la Comunitat Autònoma, si s'escau.

2. EXPEDIENT AL PERSONAL FUNCIONARI

2.1. PRESCRIPCIÓ

- faltes lleus: 3 mesos
- faltes greus: 2 anys
- faltes molt greus: 6 anys

Les sancions imposades prescriuen en els mateixos terminis.

2.2. INTERRUPCIÓ DE LA PRESCRIPCIÓ

L'inici de l'expedient disciplinari, a diferència de la legislació laboral, interromp la prescripció. L'expedient s'ha de resoldre en el termini de 6 mesos; en cas contrari, l'expedient caduca i cal iniciar-ne un de nou, si la falta no ha prescrit.

2.3. FALTES LLEUS

Poden ser sancionades sense necessitat d'expedient disciplinari, donant audiència prèvia.

3.- EXPEDIENT PER RESPONSABILITAT PATRIMONIAL.

3.1. DANYS PER DÒL O NEGLIGÈNCIA GREU

La responsabilitat patrimonial de les autoritats, funcionaris i personal laboral, s'ha d'exigir en els supòsits de danys causats per dòl o negligència greu.

3.2. TRAMITACIÓ DE L'EXPEDIENT

L'expedient que no és disciplinari ni pot comportar sancions es tramita segons l'article 142 de la Llei 30/1992 i el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, aprovat pel Reial Decret 429/1993 de 26 de març.

3.3. PRESCRIPCIÓ

L'acció per exigir la responsabilitat patrimonial de les autoritats, funcionaris i personal laboral dels ens locals, prescriu al cap d'un any.

3.4. CADUCITAT

L'expedient caduca als 6 mesos dels seu inici.

ELS ALCALDES PODEN DELEGAR LA COMPETÈNCIA SANCIONADORA, SEGONS EL TRIBUNAL SUPREM

En una sentència de primers de febrer de 1999, encara no publicada, el Tribunal Suprem ha estimat el recurs de cassació en interès de la llei, interposat per l'Ajuntament de Barcelona contra una de les moltes sentències del TSJ de Catalunya, que establia la prohibició, per part dels alcaldes, de delegar la competència sancionadora en els regidors.

Des de la Llei 30/1992, que prohibeix delegar la competència sancionadora, el TSJ de Catalunya ha dictat sentències en les quals declara nul·les de ple dret les multes imposades pels regidors, per delegació de l'alcalde.

Ara, el Tribunal Suprem afirma que la delegació és possible perquè ho permet –millor, no ho prohibeix– la Llei de bases de règim local. El TS interpreta que la Llei 30/92 no deroga la Llei de bases del règim local.

Aquesta sentència no tindrà importància per a les sancions que s'imposin a partir del 14 d'abril de 1999, però és d'aplicació per a totes les sancions imposades fins a aquesta data.

La teoria del Tribunal Suprem pot ser discutida, però té la seva fonamentació, i és una interpretació acceptable. El que no es pot acceptar és la teoria de la desconcentració. A l'Administració local, la desconcentració no és possible, ja que significaria acceptar que mitjançant un Reglament municipal es pot modificar una Llei o Reglament estatal o autonòmic. Això va contra el principi de jerarquia normativa, que és un pilar bàsic de l'Estat de Dret

àmbit **ECONÒMIC**

ECONOMIA, EFICÀCIA I EFICIÈNCIA

■ Mari Pau **Bachiller Rivera**

Intervenció - Gestió Administrativa

UN DELS OBJECTIUS BÀSICS I PRIORITARIS DE TOTA ORGANITZACIÓ HA DE SER LA PRESTACIÓ AMB EFICÀCIA, EFICIÈNCIA I ECONOMIA DELS DIFERENTS SERVEIS PÚBLICS, PROPORCIONANT LA MÀXIMA SATISFACCIÓ. PERÒ, COM MESURAR AQUESTA SATISFACCIÓ? COM PODEM SABER QUE AQUEST OBJECTIU HA ESTAT ASSOLIT?

Concretament, quan es parla de satisfacció dels clients, es parla d'èxit de l'organització en la consecució de :

- productes o serveis satisfactoris que s'ajustin a les necessitats dels usuaris.
- eficiència en la prestació dels serveis.
- satisfacció dels empleats pel fet de pertànyer a l'organització.

Per determinar si els serveis es presten de manera eficient, amb els mínims costos possibles, primer de tot hem de calcular el cost i el rendiment de cadascun dels serveis.

No podem ignorar que ens trobem amb limitacions importants a l'hora de portar a terme

aquesta tasca, ja que la rendibilitat que es pugui obtenir en els diferents serveis és molt difícil de quantificar i els costos que s'incorporen, en moltes ocasions, no tenen traducció monetària.

Sovint, els ingressos i les despeses no es troben interrelacionats, ja que es tracta de serveis que són prestats sense exigir cap contraprestació a canvi.

Tot això fa que sigui difícil la quantificació dels rendiments i de la totalitat dels costos que puguin incidir en una determinada activitat.

Malgrat tot, és necessari determinar, encara que sigui de forma aproximada, la rendibilitat i els costos dels serveis prestats

per tal de gestionar amb eficiència els fons públics i garantir la racionalitat en la seva assignació.

L'art.192 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, estableix que els municipis de més de 5.000 habitants i la resta d'entitats locals d'àmbit superior tenen l'obligació d'adjuntar al Compte General una Memòria justificativa del cost i rendiment dels serveis públics.

No obstant això, el legislador no indica la forma de portar-ho a terme. No hi ha cap normativa que doni les pautes per arribar a determinar amb fiabilitat i rigor els costos i els rendiments dels serveis públics prestats.

Cada corporació pot concretar el seu propi model de costos. Només cal determinar els costos directes (cost de personal, cost de material i cost financer) i els costos indirectes (imputació en funció del pes específic del personal o de les obligacions reconegudes netes en relació al total). En qualsevol cas, per assignar la proporció dels costos indirectes corresponents existeixen diversos procediments i cada ajuntament hauria d'aplicar aquell que millor s'ajustés a les seves necessitats.

La determinació de la rendibilitat és més complexa, depèn del tipus de servei. Els que tenen adscrits una taxa o un preu públic per al seu finançament són susceptibles d'un estudi

dels seus rendiments molt més ajustat a la idea de rendibilitat del sector privat ja que en aquests casos existeix una demanda a canvi d'un preu, tot i que el benefici no constitueix la seva finalitat bàsica.

El problema sorgeix quan es tracta d'activitats que no tenen assignades cap taxa o preu públic, en aquests casos no hi ha interrelació entre els ingressos i les despeses i per això s'ha de determinar un criteri discrecional per poder determinar la seva rendibilitat.

La millor forma per determinar, de manera més fiable i rigorosa, la rendibilitat i els costos dels serveis i dels centres de responsabilitat és mitjançant la COMPTABILITAT ANALÍTICA, un sistema d'informació i control de la gestió de la corporació que contribueix al control de l'economia, eficàcia i eficiència (EEE).

Aquesta comptabilitat s'integra dins la direcció per objectius, concretament dins la fase de control. És en aquest punt on s'identifiquen les desviacions entre els costos previstos i els efectivament suportats. L'anàlisi d'aquestes possibles desviacions ens donarà l'oportunitat de modificar i corregir les actuacions que han estat portades a terme mitjançant el feed-back o procés de retroalimentació.

La comptabilitat analítica ens és molt útil, no només perquè quantifica els costos i els rendiments dels serveis d'una manera més precisa que mitjançant estudis d'imputació "a posteriori", sinó perquè ens

permet, a través de l'anàlisi de les desviacions, corregir determinades actuacions no satisfactòries i contribuir així a la millor gestió dels fons públics.

No obstant això, són poques les administracions i ens públics que tenen una comptabilitat analítica entre els seus processos de gestió. La IGAE, (Intervenció General de l'Administració de l'Estat) ha desenvolupat un model de costos pels organismes autònoms denominat Comptabilitat Analítica Normalitzada per als Organismes Autònoms (CANOA). Aquest és un model dualista radical que treballa amb costos històrics (costos reals).

La informació que proporciona la comptabilitat analítica, juntament amb la que subministra el Compte General, ajudarà a donar una visió global de l'activitat i de la realitat de l'organització.

Un cop determinat el cost i el rendiment dels serveis i després d'analitzar les nostres actuacions per tal de corregir possibles accions i així gestionar més eficientment, hem d'analitzar els nostres resultats i ens hem de comparar amb altres organitzacions similars per estudiar la nostra pròpia tendència i evolució. És fonamental saber on som i on volem arribar per poder modificar actuacions i millorar processos.

COM PODEM FER AQUESTES COMPARACIONS?

Aquests estudis es poden realitzar mitjançant INDICADORS DE GESTIÓ. Sobre aquest tema tam-

poc s'ha elaborat cap conjunt homogeni d'indicadors, pels diferents serveis públics presats, per poder establir comparacions i obtenir conclusions.

Existeixen projectes, com el de la AECA, "Indicadores de Gestión para las Entidades Públicas". Propuesta de Documento, julio 1997." Contabilidad de Gestión 16, que ens proporciona una visió teòrica sobre aquest tema, però és aconsellable iniciar-se en aquesta pràctica i, a partir de les dades reals que s'obtinguin, anar millorant el procés.

La corporació ha de començar a dissenyar i definir els indicadors que siguin més representatius en funció de les unitats físiques que millor s'identifiquin amb l'activitat, relacionant els costos i els rendiments que prèviament s'hauran determinat.

Els indicadors es poden classificar, en funció del seu grau de complexitat, en indicadors primaris (valors absoluts que tenen significació per si sols); secundaris (ratios, relació entre dos variables o indicadors primaris) i relacions funcionals o models (relació ponderada entre variables). Si es classifiquen en funció de la posició relativa que ocupen els indicadors en el procés de prestació de serveis, poden ser indicadors d'inputs (analitzen el cost dels materials, del personal i dels recursos financers), d'outputs (mesuren els resultats d'un programa o servei) i d'impacte social (es-

tudien els efectes econòmics o socials de la prestació d'un determinat servei i normalment es porten a terme mitjançant enquestes.) Si es classifiquen en funció de l'anàlisi de l'economia, eficàcia i eficàcia detecten si els recursos han estat gestionats amb bons criteris de gestió, amb el mínim cost possible i assolint els objectius programats. També hi ha indicadors de pressupost, comptables, d'organització... útils per completar l'estudi objecte del nostre interès.

Els indicadors de gestió, en definitiva, determinen la nostra evolució i proporcionen informació sobre l'eficiència de l'ús dels recursos; l'economia i l'eficàcia; la revisió dels processos de millora de la qualitat i el control del compliment dels objectius. D'altra banda, és recomanable que les corporacions, de forma generalitzada, comencin a utilitzar uns mateixos o semblants indicadors, per establir més fàcilment comparacions i així determinar en quin punt es troben i com assolir objectius conjunts de bona gestió.

La implantació generalitzada i obligatòria dels indicadors comuns de gestió és una tasca que el legislador afrontarà, quasi amb seguretat, en els pròxims anys. Tot i que no podem oblidar que són només un dels elements útils per a la millora de la gestió pública i que n'existeixen d'altres com són la planificació estratègica, la fixació d'objectius i l'anàlisi de les actuacions.

àmbit de **PROTOCOL**

L'ÀMBIT DE PROTOCOL DE LA DIPUTACIÓ AL SERVEI DELS AJUNTAMENTS

■ **Josep Canadell Armengol**

Cap de Protocol i Relacions públiques

PRESENTACIÓ DEL SERVEI

UNA DE LES PRINCIPALS FINALITATS DEL DEPARTAMENT DE PROTOCOL DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA ÉS LA DE PRESTAR, ALS AJUNTAMENTS I CONSELLS COMARCALS QUE HO DEMANEN, TOT TIPUS DE SUPORT I ASSISTÈNCIA EN ELS TEMES RELACIONATS AMB EL PROTOCOL: EN LA PREPARACIÓ I DESENVOLUPAMENT D'ACTES OFICIALS, EN LA CORRECTA ORDENACIÓ DE LES INSTITUCIONS I ELS SEUS REPRESENTANTS, TRACTAMENTS, COL·LOCACIÓ DE BANDERES, ETC.

FUNCIONS DEL DEPARTAMENT DE PROTOCOL

En el seu funcionament, el Departament de Protocol i Relacions Públiques de la Diputació de Tarragona actua des de dues vessants: una és l'organització d'actes i activitats pròpies de la Diputació, i l'altra, l'assistència als municipis i consells comarcals en matèria de protocol.

PRINCIPALS ACTIVITATS PRÒPIES DEL DEPARTAMENT DE PROTOCOL DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

- Preparació i organització dels actes propis de la Diputació i els seus organismes autònoms (actes oficials, preses de possessió, inauguracions, signatures de convenis, recepcions, presentacions de llibres, etc.).
- Organització de les activitats pròpies de la Presidència.
- Acompanyar el president en els actes oficials.

- Coordinar i, si és el cas, organitzar els actes que la Presidència delega en els vicepresidents i diputats.

- Atendre i contestar les peticions d'informació que es reben regularment a la Diputació.

- Col·laborar amb els altres departaments de la Diputació en l'organització de les seves activitats: Departament de Cultura, Patronat de Turisme, promoció i estudis econòmics...

- Organitzar la participació de la Diputació en les fires, tant de caràcter general com sectorial, que se celebren a les comarques de Tarragona, i que la Diputació acorda assistir-hi amb estand propi.

- Coordinar l'ús de les sales de reunions i d'exposicions que la Diputació disposa a Tarragona i Reus.

- Coordinar i organitzar les exposicions que regularment se celebren al Pati del Palau i al

Palau Bofarull de Reus (muntatge, edició de catàlegs, invitacions, inauguració...)

- Coordinar l'ús de les sales d'actes de la Diputació (Sala Santiago Costa, Saló de Plens i Sala Julio Antonio) i del Palau Bofarull (Auditori i Saló Noble)

- Col·laborar en l'organització dels actes culturals i formatius que les entitats i associacions organitzen en les sales cedides per la Diputació.

- Control i distribució dels trofeus que dona la Diputació per activitats esportives i culturals, i control dels obsequis corporatius.

DESCRIPCIÓ DELS SERVEIS QUE PRESTA ALS AJUNTAMENTS

A continuació relacionem, a tall de descripció orientativa, alguns dels serveis que des del Departament de Protocol s'ofereixen als ajuntaments:

- Suport i assistència en la preparació i desenvolupament d'actes oficials - actes corporatius solemnes, recepcions oficials, presa de possessió de càrrecs, visites i viatges oficials,....-

- Altres actes: inauguracions, festes patronals i actes religiosos, còctels, col·locació de la primera pedra, signatura de convenis, lliurament de premis i distincions...

- Assessorament en tipus de presidències; en ordenació d'institucions i autoritats; en l'atorgament d'honors i distincions; en els tractaments protocol·laris; en la col·locació de banderes i himnes; en normativa i documentació sobre protocol, cerimonial, símbols d'identitat, vexil·lologia; en preparació de banquetes, etc.

ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIÓ

Moltes vegades en la preparació d'actes sorgeixen dubtes que cal solucionar en el moment, no dubteu en trucar-nos, tot el personal del Servei estem a la vostra disposició: Josep Canadell, Araceli Fortuny, Anna Gras i Maite Ferré.

- Telèfon: 977 296605
- Fax: 977 296658
- E-mail: protocol@dtgna.altanet.org

FORMACIÓ

Conjuntament amb l'àmbit de formació del Servei d'Assistència Municipal (SAM) i per contribuir a ampliar el coneixement de tots els diferents aspectes del protocol, així com de la seva permanent actualització, organitzem periòdicament diferents cursos de formació tant d'iniciació com de nivell avançat.

RESUM DE LES ACTIVITATS MÉS SIGNIFICATIVES

ANY 1998

• Actes oficials amb l'assistència del president	335
• Actes delegats per la Presidència a vicepresidents i diputats	386
• Exposicions al Pati del Palau	12
• Exposicions al Palau Bofarull	11
• Actes més significatius celebrats a les sales del Palau de la Diputació	59
• Actes més significatius celebrats a les sales del Palau Bofarull	39
• Activitats esportives i culturals a les quals la Diputació ha concedit trofeus	235
• Participació amb estand de la Diputació en les fires:	
Expo Ràpita	
Expo-Ebre	
Expro Reus	
Fira d'Àmposta	
Fira de Cambrils	
Mediterrània a Tarragona.	

àmbit **INFORMÀTIC**

LA SIGNATURA ELECTRÒNICA

Xavier **Giménez Jordà**

Cap del Servei de Sistemes d'Informació

HI HA NECESSITAT DE SIGNATURA ELECTRÒNICA?

TANTA COM D'ASSEGURAR EL TRÀNSIT SEGUR A LES XARXES PÚBLIQUES DE TRANSMISSIÓ DE DADES. I AIXÒ ÉS INDISPENSABLE PER A UNA DE LES ACTIVITATS BÀSIQUES DE LA NOSTRA SOCIETAT, EL COMERÇ. SENS DUBTE, EL COMERÇ ELECTRÒNIC SERÀ EL PUNT D'INFLEXIÓ QUE REFLECTIRÀ EL PAS DE LA SOCIETAT INDUSTRIAL A LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ. PERÒ NO CAL ESPERAR AL BOOM DEL COMERÇ ELECTRÒNIC PER ADONAR-NOS QUE CAL **GARANTIR L'ORIGEN I LA CONFIDENCIALITAT DE LES INFORMACIONS** QUE VIATGEN PER LA XARXA. L'OBJECTIU DE LA SIGNATURA ELECTRÒNICA ÉS GARANTIR EXACTAMENT AQUESTS DOS REQUERIMENTS: INTEGRITAT I CONFIDENCIALITAT, NO TAN SOLS EN COMERÇ ELECTRÒNIC SINÓ EN QUALSEVOL TRANSACCIÓ D'INFORMACIÓ.

CARACTERÍSTIQUES D'UNA COMUNICACIÓ SEGURA

- **Confidencialitat.** El contingut de la comunicació ha de ser inútil per a una tercera part que ho ha d'interpretar.
- **Autenticació.** El sistema ha de garantir que una tercera part no pugui prendre la identitat d'alguna de les dues parts que intervenen en la comunicació.
- **Integritat.** Ens ha de garantir que la informació tramesa, a més de no ser interceptada, no pugui ser modificada per una tercera part.
- **No repudi.** Ha de garantir que cap dels participants en una comunicació pugui negar-ne una part. És un concepte força lligat al de l'autenticació.

QUÈ ÉS LA SIGNATURA ELECTRÒNICA?

És l'eina mitjançant la qual autentifiquem l'autoria d'una tramesa electrònica. Treballant amb criptografia de clau asimètrica (es disposa d'una parella de claus, una de *pública* i una de *privada*), consisteix en afegir un conjunt de codis -mitjançant la clau privada- a qualsevol

document (de fet a qualsevol arxiu, ja sigui de text, o d'àudio, o de vídeo, ...) de tal forma que és absolutament segur confirmar que l'emissor és qui diu ser (és a dir, disposa de la clau privada de signatura).

QUÈ SÓN ELS CERTIFICATS DIGITALS?

De la mateixa manera que en el cas de la signatura manuscrita, en la qual hi ha l'associació d'un signe gràfic a la identitat d'una persona física (habitualment consignada en carnets d'identitat, targetes de crèdit, etc), la signatura electrònica requereix l'associació d'una clau de signatura a una persona física determinada. El certificat digital és l'acreditació, davant de tercers, del vincle existent entre la clau i la persona.

QUANTS TIPUS DE CERTIFICATS DIGITALS HI HA?

Bàsicament, hi ha tres tipus de certificats:

1. Els d'identitat: en els quals s'assegura la identitat del propietari del certificat i, per tant, conté les seves dades personals i una referència a una clau

mestra d'una BD en què pot haver-hi més informació sobre aquesta persona, sobretot la seva clau pública. Aquests certificats tenen la mateixa funcionalitat que el DNI.

2. Els de xifrat: Amb els quals es pot assolir la confidencialitat de la informació dirigida al propietari del certificat a través de la xarxa.

3. Els d'atributs: que contenen les capacitats o especificitats del propietari del certificat, per exemple, els que acreditarien ser soci del Barça.

La nostra posició, en un moment en què no hi ha una normativa clara referent a això, encara que s'espera properament, és que el primer tipus de certificat haurà de ser emès per l'Administració, en el paper indelegable de cens i identificació dels ciutadans.

QUÈ SON LES LLISTES DE CERTIFICATS REVOCATS?

Les llistes que l'emissor de certificats posa a disposició de tothom per donar a conèixer els certificats que han estat revocats (per caducitat, o a petició de l'interessat, etc).

CADUQUEN ELS CERTIFICATS?

A l'igual que el document d'identitat, cal renovar-lo periòdicament, revisant les informacions que atorguen el re-

coneixement. No hem d'oblidar que el certificat digital ens identifica davant de tercers i que no és admissible que aquesta acreditació quedi compromesa.

QUÈ ÉS SERVIDOR DE CERTIFICATS-ALTA^{net}?

És el conjunt de sistemes, mecanismes i polítiques orientades a proporcionar, garantir i mantenir un conjunt de certificats digitals per a la comunitat d'ALTA^{net}.

PUC UTILITZAR-HO PER ALTRES COSES A PART DEL CORREU ELECTRÒNIC?

Automàticament, el vostre navegador utilitzarà un protocol segur (SSL) quan accediu a webs segures, després de preguntar-vos si voleu reconèixer (i de quina manera) l'Autoritat que ha certificat com a segura la web (es a dir, és confiable?)

ON TROBO ELS CERTIFICATS DIGITALS DE LA GENT AMB QUI VULL RELACIONAR-ME?

Si són de la comunitat d'ALTA^{net}, en el directori que properament posarem en marxa. Abans d'ofereir el servei explicarem com es produeix la integració i com s'haurà de realitzar la cerca. Però, d'entrada, es poden intercanviar els certificats digitals (dins d'ALTA^{net}) només que un dels dos interlocutors signi digitalment un missatge de correu a l'altre.

COM PODREM OBTENIR EL CERTIFICAT DIGITAL?

Aquest és el procés que se seguirà en l'assignació de certificats digitals per part d'ALTA^{net}:

- L'usuari haurà de reconèixer prèviament ALTA^{net} com l'entitat certificadora.
- L'usuari omplirà una sol·licitud mitjançant un formulari que es troba a ALTA^{net}
- L'autoritat de certificació realitzarà les comprovacions que cregui necessàries incloent-hi un mecanisme de comunicació directe amb l'interessat.
- L'autoritat de certificació emetrà un certificat digital.
- Lliurarà, mitjançant correu ordinari, un document a l'interessat per recollir el certificat digital.
- L'usuari, mitjançant el document, es connectarà al servidor de certificats i incorporarà el certificat digital al navegador.

Tot això s'explicarà degudament a la posta en marxa del servei.

àmbit de **PROMOCIÓ**

ELS ESTUDIS ECONÒMICS DEL SERVEI DE PROMOCIÓ I ESTUDIS

| Dolors **Micola Piñol**

Servei de Promoció i Estudis Econòmics

EL SERVEI DE PROMOCIÓ I ESTUDIS ECONÒMICS DE LA DIPUTACIÓ TÉ DUES FUNCIONS BÀSIQUES, UNA ÉS LA DE PROMOCIONAR L'ECONOMIA DE LES NOSTRES COMARQUES I L'ALTRA LA D'ELABORAR ESTUDIS I INFORMES ECONÒMICS SOBRE L'ÀREA. AQUEST ARTICLE NO SE CENTRARÀ EN LA TASCA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA DEL SERVEI SINÓ EN L'ÀMBIT DELS ESTUDIS ECONÒMICS.

Els estudis del Servei es poden classificar en tres tipus: el primer tipus són els informes mensuals que s'elaboren periòdicament, anàlisi de la realitat econòmica de Tarragona; uns altres són els estudis de conjuntura, també constants pel que fa al seu contingut i de periodicitat semestral, entre els quals es pot destacar el de "L'economia de les comarques de Tarragona" que s'ha fet l'any 1997 i l'any 1998, així com els referents al comerç exterior de la zona i a "La temporada turística de la Costa Daurada"; el tercer tipus d'estudis corresponen als que es fan atenent les peticions que els ens locals de la demarcació fan arribar al SAM o directament al Servei de Promoció i Estudis Econòmics, que solen ser estudis puntuals sobre temes d'interès del municipi sol·licitant.

El primer tipus d'estudis, els informes econòmics mensuals, són de contingut divers però sempre amb referència a temes d'interès per a la demarcació de Tarragona. Aquesta és una tasca continuada que es du a terme des de principis de l'existència del Servei, i amb la seva difusió es pretén apropar, un cop més, els serveis de la corporació als ens locals de la demarcació, ja que són els principals destinataris d'aquests informes mensuals. A més dels ajuntaments i consells comarcals, els informes s'envien a altres entitats d'interès local, i se n'amplia la difusió posant-los a l'abast de tothom a través de la xarxa interna (INTRANET) i d'ALTA^{NET} (www.altanet.org:8000/promociot/index.html).

Una de les principals fonts de les dades estadístiques que

ECONÒMICA

ECONÒMICS

INFORMES ECONÒMICS MENSUALS DEL SERVEI DE PROMOCIÓ I ESTUDIS ECONÒMICS

Núm. 1 (Maig de 1997)

VARIACIÓ DEL PIB A LES COMARQUES DE TARRAGONA

Evolució anual del Producte Interior Brut a preus de mercat a Tarragona en comparació a Catalunya i Espanya des del 1995 fins al 1997, i trimestralment durant el 1996 i previsions per al 1997.

Núm. 2 (Maig de 1997)

FÒRUM EUROPEU DE LA COHESIÓ. VALORACIÓ D'ACTUACIONS DELS FONDS EUROPEUS I PROPOS- TES D'ACTUACIÓ DEL 2000 AL 2006

Síntesi del "Fòrum europeu per la cohesió", organitzat per la *Direcció General XVI de la Unió Europea*, celebrat a Brussel·les a finals d'abril del 97 per establir les bases de reordenació dels fons europeus a partir de 1999.

Núm. 3 (Juny de 1997)

UNES OPCIONS RAMADERES A LES COMARQUES INTERIORS DE TARRAGONA

La ramaderia com a activitat productiva a les quatre comarques interiors de Tarragona -la Terra Alta, la Ribera d'Ebre, el Priorat i la Conca de Barberà- que pot aportar un augment relatiu important en la seva renda. Anàlisi comparatiu de l'ocupació agrària i la ramadera en aquestes quatre comarques i en relació al conjunt català l'any 1991.

Núm. 4 (Juliol de 1997)

LA VARIACIÓ DEMOGRÀFICA DE LES COMARQUES DE TARRAGONA I LA SEVA DISTRIBUCIÓ TERRITORI- AL

Dinàmica demogràfica a les comarques de Tarragona des del 1981 fins al 1996 per zones (Zones Nord, Sud i Interior) i per dimensió dels municipis.

Núm. 5 (Agost de 1997)

ESTABILITZACIÓ DE L'IPC A LA DEMARCACIÓ DE TARRAGONA

Variació anual de l'IPC 1994-1996 i mensual durant 1997 a Tarragona i la resta de províncies catalanes en relació a Catalunya i Espanya. Variació anual de l'IPC pels diferents grups (alimentació, vestit, habitatges, etc.) a Catalunya 1994-1997.

Núm. 6 (Setembre de 1997)

L'EVOLUCIÓ DE LES EXPORTACIONS ELS DARRERS ANYS. TARRAGONA EN RELACIÓ A CATALUNYA

Evolució de les exportacions a Tarragona i en relació a Catalunya per grups d'activitat des del 1993 fins al 1996.

Núm. 7 (Octubre de 1997)

EL MERCAT DE TREBALL I L'OCCUPACIÓ A LES COMARQUES DE TARRAGONA

Dinàmica de la Població Activa i Ocupada a Tarragona i a Catalunya des del 1990 fins al 1996, distribució per sectors de la Població Ocupada i creació neta d'ocupació.

Núm. 8 (Novembre de 1997)

LA DINÀMICA DE LA CONSTRUCCIÓ D'HABITATGES A LES COMARQUES DE TARRAGONA

Evolució de la construcció d'habitatges els darrers anys (1987-1996) a Tarragona i a Catalunya, diferenciant entre els habitatges de protecció oficial i els lliures. Estructura de l'oferta d'habitatges iniciats i acabats l'any 1996 (habitatges aïllats, els adossats o els plurifamiliars en blocs).

Núm. 9 (Desembre de 1997)

L'EVOLUCIÓ DEL PIB I LA VARIACIÓ DE L'OcupACIÓ. TARRAGONA, UN CAS DIFERENCIAT

Evolució del PIB en relació a la Població Activa a Tarragona, Catalunya i Espanya des del 1991 fins al 1997, i l'elasticitat de l'ocupació en les variacions del PIB.

Núm. 10 (Gener de 1998)

ELS INDICADORS MACROECONÒMICS. LA COMPTABILITAT NACIONAL

Indicadors macroeconòmics i taxes de variació dels diversos components de la demanda interanual a nivell trimestral, així com també les dades de variació interanual dels indicadors d'oferta en el marc de la Comptabilitat Nacional.

Núm. 11 (Febrer de 1998)

L'EURO I EL SEU PERÍODE D'ADAPTACIÓ (1998-2002)

Calendari establert. Previsions de compliment dels criteris de convergència per accedir a l'euro (criteris de convergència) i exposició del Pla Nacional per a la Transició a l'Euro.

Núm. 12 (Març de 1998)

LA MOBILITAT LABORAL I ELS MERCATS DE TREBALL DE LES COMARQUES DE TARRAGONA

Fluxos de mobilitat a l'àrea i la configuració d'una sèrie de nusos significatius en la xarxa municipal de la demarcació. Els mercats de treball al llindar del 75 %. Variació anual 1981-1991.

Núm. 13 (Abril de 1998)

LA DINÀMICA DE CREACIÓ DE SÒL INDUSTRIAL ALS MUNICIPIS DE TARRAGONA

Distribució de l'oferta de sòl industrial i els condicionants que l'han motivat o creat de manera general. Distribució sòl ocupat-sòl buit segons les mides del municipi.

Núm. 14 (Maig de 1998)

EL COMERÇ EXTERIOR DE TARRAGONA. L'EXERCICI DE 1997

Distribució del comerç per grups de béns i per àrees econòmiques. Importacions i exportacions al llarg de l'any per àrees econòmiques.

Núm. 15 (Juny de 1998)

L'OcupACIÓ, LA POBLACIÓ ACTIVA I L'ATUR A LES COMARQUES DE TARRAGONA

Variacions de l'atur registrat a Tarragona en relació a Catalunya, població ocupada i relació aturats-població activa a Tarragona en relació a Catalunya.

Núm. 16 (Juliol de 1998)

LA RENDA FAMILIAR DISPONIBLE ALS MUNICIPIS DE TARRAGONA. VARIACIÓ ENTRE 1989-1995

Renda familiar bruta disponible per càpita. La seva variació en relació al 1989 i redistribució sectorial entre el 1989 i el 1995.

Núm. 17 (Agost de 1998)

L'ECONOMIA DE LES COMARQUES DE TARRAGONA EL PRIMER TRIMESTRE DE 1998

Variacions trimestrals del PIBpm a Tarragona 1997-1998, en els diferents sectors. Perspectives amb un dinamisme econòmic superior al de 1997.

Núm. 18 (Setembre de 1998)

ELS DIPÒSITS I ELS CRÈDITS. PARTICULARITATS EN L'ECONOMIA DE LES COMARQUES DE TARRAGONA

Dipòsits i crèdits en bancs i caixes, i la seva variació respecte de l'any anterior. Relació percentual dels dipòsits i crèdits respecte al PIBpm.

Núm. 19 (Octubre de 1998)

LES COMARQUES DE TARRAGONA. DIFERÈNCIES ESTRUCTURALS I TERRITORIALS BASADES EN LA VALORACIÓ DE L'ÍNDEX D'ESPECIALITZACIÓ

Índex d'especialització de Tarragona en relació a Catalunya, així com el d'especialització de la comarca en relació al conjunt de la demarcació. Sectors de major significació relativa 1990-1997.

s'utilitzen en els informes del Servei són les facilitades per l'Institut d'Estadística de Catalunya, arran d'un Conveni de Col·laboració en matèria d'actuacions estadístiques signat entre aquest organisme de la Generalitat i la Diputació. També s'utilitzen dades de l'Institut Nacional d'Estadística, de l'INEM i el Departament de Treball de la Generalitat, de la Prefectura Provincial de Trànsit de Tarragona, Caixa de Catalunya, Banc d'Espanya i ICEX, principalment, dades que es treballen, es comparen amb altres més generals, i s'analitzen posteriorment per poder fer una valoració de la realitat de les nostres comarques.

A l'hora de triar quin serà el tema en què se centrarà l'informe mensual corresponent, ajuden a decidir-ho diversos criteris. Pot ser l'actualitat econòmica del moment o el comportament destacat en aquell període d'una variable o altra, tot i que s'intenta treballar amb dades que ja s'han tractat anteriorment per tal de donar-ne

una visió actualitzada. També s'intenta fer una anàlisi de la seva evolució. El marc territorial d'aquests informes és, generalment, la demarcació de Tarragona. I es comparen amb els corresponents del conjunt català o espanyol per tenir una visió relativa del seu significat i conèixer la posició de Tarragona respecte dels altres àmbits territorials més propers. Igualment s'intenta no centrar-se només en un moment determinat sinó que es procura orientar l'anàlisi en un horitzó temporal que permeti veure l'evolució d'aquestes dades en el temps. I quan la variable econòmica ho permet, es desglossa a nivell sectorial per veure així la participació de cada sector en el comportament global.

Fins al mes d'abril de 1999, ja són 25 els informes econòmics mensuals que s'han elaborat, dels quals podeu trobar un breu resum en el quadre adjunt. Si en fem una anàlisi global veiem que el PIB, el comerç exterior i el mercat de treball són els te-

Núm. 20 (Novembre de 1998)

LA INVERSIÓ EMPRESARIAL A PARTIR DE LA CREACIÓ DE SOCIETATS I L'AMPLIACIÓ DE CAPITAL DE LES EXISTENTS

Noves societats mercantils i ampliació de les existents. La seva variació. Inversió empresarial 1987-1998 en nombre d'empreses i milions de pessetes.

Núm. 21 (Desembre de 1998)

EL MERCAT DE TREBALL I LA CREACIÓ D'OCUPACIÓ A LES COMARQUES DE TARRAGONA

El mercat laboral a Tarragona i la seva variació en els darrers anys. Distribució sectorial de l'ocupació a Tarragona i Catalunya.

Núm. 22 (Gener de 1999)

LA MATRICULACIÓ DE VEHICLES A LES COMARQUES DE TARRAGONA

Evolució mensual del nombre de vehicles matriculats a la demarcació des del 1994 fins al 1998, diferència respecte a la mitjana mensual, variacions interanuals i significació relativa total anual. Matriculacions anuals a Tarragona des del 1977 fins al 1998 i variació anual 1989-1997 a Tarragona, Catalunya i Espanya.

Núm. 23 (Febrer de 1999)

L'ECONOMIA DE LES COMARQUES DE TARRAGONA L'ANY 1998

Variació anual sectorial del PIBpm a Tarragona 1994-1998 comparat amb el PIB global català, participació sectorial en el creixement del PIBpm de Tarragona 1994-1998 i variacions trimestrals a Tarragona, Catalunya i Espanya, 1994-1998.

Núm. 24 (Març de 1999)

LA DINÀMICA PRODUCTIVA DE L'ÀREA EN EL CICLE DE CREIXEMENT ECONÒMIC DE 1995-1998

Variació global i sectorial del creixement productiu a Tarragona en relació al conjunt català i espanyol des del 1995 fins al 1998.

Núm. 25 (Abril de 1999)

EL PRESSUPOST DE LA UNIÓ EUROPEA PEL PERÍODE 2000-2006

Anàlisi de l'estructura pressupostària de la Unió Europea per al període 2000-2006, determinada en la reunió del Consell de Ministres de la Unió Europea -a Berlín- a partir del projecte pressupostari de l'Agenda 2000. Aspectes importants de les principals partides de despesa. Quadre comparatiu dels crèdits de compromís de la Unió Europea entre el Pressupost 1993-1999 i el del període 2000-2006.

àmbit de **TURISME**

LA VERTEBRACIÓ DEL SECTOR TURÍSTIC D'UNA COMARCA D'INTERIOR:

EL MODEL DE LA CONCA DE BARBERÀ

Ramon Palou i Capdevila

Gerent del Consell Comarcal de la Conca de Barberà

LA GESTIÓ TURÍSTICA DEFINIDA I DESENVOLUPADA DES DE L'ÀMBIT COMARCAL NO TÉ UN MODEL ÚNIC APLICABLE A QUALSEVOL COMARCA. HI HA UNA SÈRIE DE FACTORS QUE CONDICIONEN LA POSSIBILITAT QUE AQUESTA GESTIÓ ES FACI O NO DES D'UN CONSELL COMARCAL. EL FET DE COMPTAR AMB MUNICIPIS POC HABITATS, ON LA TRADICIÓ RECEPTORA DE TURISME ÉS MÍNIMA I ON L'ACTIVITAT TURÍSTICA HA ESTAT CONSIDERADA SEMPRE COM UNA ACTIVITAT ECONÒMICA COMPLEMENTÀRIA, FA QUE UN CONSELL COMARCAL D'INTERIOR DUGUI LA INICIATIVA EN QÜESTIONS TURÍSTIQUES, D'IGUAL MANERA QUE A LA ZONA COSTANERA, DE TRADICIÓ TURÍSTICA, ON SÓN ELS MUNICIPIS ELS QUE PORTEN A TERME AQUESTES INICIATIVES.

A finals de la dècada dels vuitanta, el turisme a la Conca de Barberà era una activitat marginal més que no pas complementària de la industrial i agrícola. Malgrat comptar amb uns recursos monumentals d'indubtable valor arquitectònic, d'un patrimoni folklòric i cultural d'interès i d'uns recursos naturals ben conservats, les grans mancances històriques en infraestructures turístiques i la inexistència d'una promoció vàlida feien que la Conca de Barberà fos una autèntica desconeguda des del punt de vista turístic.

Qualsevol intent de canviar aquesta situació passava per l'elaboració d'un pla estratègic que definís la política turística que calia fer en els següents anys, basant-se en uns objectius ajustats a la realitat comarcal i que fossin econòmicament abastables.

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà, juntament amb els vint-i-dos municipis, van engegar el procés de reconversió turística que calia fer. Una tasca que no hauria estat possible si no s'hagués comptat amb la implicació decidida del sector privat.

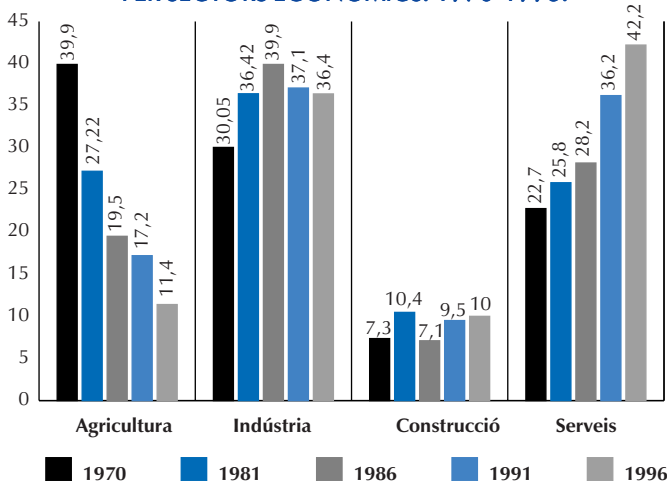
DESTINATARIS DE LES ACTUACIONS

Les actuacions programades des de l'ens comarcal anaven adreçades cap a dos destinataris: el sector públic i el sector privat.

La incidència en el sector públic s'ha canalitzat bàsicament a través de la gestió dels fons FEDER, que han permès la millora en recursos monumentals i naturals, els quals han esdevingut els principals atractius de la comarca. També s'ha aconseguit condicionar els camins rurals entre municipis petits, fer la senyalització turística de la comarca, obrir tres oficines de turisme i millorar diversos museus.

Pel que fa al sector privat, cal assenyalar el paper decisiu que han tingut les inversions econòmiques dels empresaris turístics. La gestió del programa LEADER II ha estat una important eina d'ajut que ha permès la millora de les infraestructures turístiques i, per extensió, del servei que s'hi presta. Així, s'han ampliat i modernitzat les instal·lacions de restaurants, d'allotjaments i de cellers, s'han obert nous restaurants i hotels i s'ha creat una nova oferta: cases de pagès i museus.

GRÀFICA. EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ ACTIVA PER SECTORS ECONÒMICS. 1970-1996.

Font: IEC. Elaboració pròpia.

RELACIÓ D'INVERSIONS AMB FONS LEADER II

ACTIVITAT	INVERSIÓ (MILIONS)
Restaurants	11,1
Hotels i pensions	47,5
Càmpings	2,4
Cases de pagès	25,2
Cases de colònies	12,4
Museus	2,9
Artesania	11,8
Elaboradors de vi i cava	95,4
Altres	84,2
Total invertit	292,9

Elaboració pròpia. 1999

Paral·lelament a la millora, creació i consolidació de l'oferta turística, s'ha anat desenvolupant una constant promoció turística amb la voluntat de captar nous turistes, entesos com a "clients".

Un primer pas, bàsic en el nostre cas, ha estat la creació de la marca turística *Ruta del Cister*. Aquesta aposta conjunta amb els consells comarcals de l'Alt Camp i l'Urgell durant deu anys ha estat l'eix vertebrador d'una política turística coherent.

S'ha articulat a través de diverses accions: la participació en fires i mostres junt amb el Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, la realització de campanyes promocionals, la presència en mitjans d'informació, l'edició de fullets i la creació de nous productes com la Ruta dels Cellers, la Ruta Medieval, la Ruta de la Ceràmica i la Ruta de les Muntanyes de Prades.

Tot plegat ens ha permès potenciar la marca *Conca de Barberà*. Ha fet que augmentés el nombre de visitants i també la confiança del propi sector envers el turisme a la Conca de Barberà.

A més, s'ha incentivat la formació d'associacions empresarials turístiques, com han estat l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria i l'Associació d'Embotelladors de Vins i Caves, que han vertebrat millor tot el teixit empresarial existent.

Com a fet destacable figura la creació d'oficines de turisme als principals municipis. En particular, l'Oficina Comarcal de Turisme, que després d'uns anys a Montblanc, fou traslladada al Monestir de Poblet (el punt més visitat de la comarca) on compleix la funció redistribuïdora de turisme que tant afavoreix els municipis més petits i allunyats dels principals pols d'atracció.

RESULTATS DE LA GESTIÓ

Actualment es comencen a veure els primers resultats d'aquesta estratègia de gestió. S'ha modernitzat i ampliat la infraestructura turística de la comarca, cosa que ha influït en la millora del servei i ha augmentat el grau de satisfacció del client-turista.

També s'ha fet evident la redistribució del turisme, que ha deixat de concentrar-se en dos o tres punts de la comarca i, a poc a poc, els petits municipis es desenvolupen turísticament (creació de nova oferta).

De cara al futur, però, encara hi ha una tasca important a fer. Després de deu anys es comencen a veure alguns fruits de la política turística iniciada. D'ara endavant, cal consolidar el que ja s'ha fet, però també s'ha de buscar una implicació més gran de tots els agents que s'interaccionen en la gestió turística

QUADRE. EVOLUCIÓ NOMBRE D'ESTABLIMENTS TURÍSTICS I MUSEUS. 1989-1998.

ESTABLIMENT	1989	1998
Hotels i pensions	19	19
Restaurants	39	56
Càmpings	0	1
Cases de pagès	0	4
Museus	2	7

Elaboració pròpia. 1999

RELACIÓ D'INVERSIONS AMB FONS FEDER

MUNICIPI/OBRA	INVERSIÓ	ANYS
Barberà de la Conca Restauració alberg	11	1997-1998
Conesa Millora conjunt monumental	5	1996-1997
L'Espuga de Francolí Museu cova de la Font Major	5	1998-1999
Millora de la cova	7,8	1999
Oficina de Turisme	2	1996-1997
Forès Mirador	10	1996-1998
Montblanc Millora recinte emmurallat	17,5	1996-1999
Museu Comarcal	15	1997-1999
Palau Alenyà	5	1996
Polígon industrial	30	1998-1999
Les Piles Àrea natural	2,5	1997-1999
Santa Coloma de Queralt Millora del castell	15	1996
Oficina de Turisme	2	1996-1997
Sarrià Àrea natural de l'ermita dels Sants Metges	5	1997-1999
Vallfogona de Riucorb Millora de la zona del balneari	22,5	1997-1999
Vilanova de Prades Àrea natural	5	1998-1999
Vestidors de la piscina	3	1998
Vilaverd Àrea natural de l'ermita del Montgoi	2,5	1998-1999
Tota la comarca Senyalització turística	15	1997-1998
Camins d'accés a zones d'interès turístic	10	1996-1997

Elaboració pròpia. 1999

àmbit de **CULTURA**

LA GESTIÓ DELS RECURSOS MUSICALS: L'AUDITORI PAU CASALS DEL VENDRELL

I Juli Grandia i Cortina

Gerent de l'Auditori Pau Casals del Vendrell

EL FET CULTURAL

EN AQUESTS MOMENTS, ENCAPÇALATS PER L'ENUNCIAT DE VINT ANYS D'AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS, PLANTEJAR-SE UNA REFLEXIÓ SOBRE ALGUN DELS ASPECTES DEL FET CULTURAL ÉS FER-HO EN DESAVANTATGE SI HO COMPAREM AMB ALTRES ÀMBITS, AMB ALTRES SERVEIS. LA SANITAT, L'ENSENYAMENT O L'ESPORT, NOMÉS PER POSAR TRES EXEMPLES, ENS PODEN SERVIR DE CONTRAPUNT.

Així, ens trobem, en el cas concret de l'àmbit de la gestió dels recursos musicals, amb:

- Falta d'una política clara, és a dir, d'un programa, en el nostre país.
- La no creació d'infraestructures, ja sigui d'equipaments, auditoris, o d'eines, com per exemple, pianos.

• L'envelliment d'una normativa legal que no facilita la contractació de músics.

• La distància entre el món de l'ensenyament musical: conservatoris i escoles de música, i les programacions musicals.

• La classificació dels gèneres musicals: clàssica, jazz, rock.

construcció de l'auditori, amb una acústica immillorable, són dues eines essencials que han facilitat la dinamització musical.

EL TERRITORI

La situació geogràfica del Vendrell, vila de pas i cruïlla de camins, amb influència sobre una extensa franja de costa, fa que l'accés a Barcelona i a Tarragona es pugui fer amb una relativa facilitat. Avantatge que possibilita oferir els serveis de les instal·lacions de l'Auditori Pau Casals, tant a intèrprets com al públic en general, en el qual s'hi han de comptar escoles i grups organitzats.

L'ECONOMIA

La pressió de l'Associació Musical Pau Casals, una associació que va néixer als anys setanta per organitzar activitats a l'entorn de la figura de Pau Casals - que en aquells moments encara vivia - va propiciar que, a l'hora de vendre's uns terrenys propietat de la Fundació Pau Casals, privada, es fes el primer pas per poder construir l'edifici de l'Auditori. Un cop aconseguit, es va crear una fundació pública, amb el nom de Patronat Municipal Auditori Pau Casals, amb pressupost propi. Aquesta mateixa fundació va servir per regir l'Escola Municipal de Música. I la mateixa Associació Musical Pau Casals va gestionar el Patronat des de l'any 1981 fins al 1991.

En un suposat joc de miralls, es pot discutir sobre polítiques sanitàries concretes. Es poden valorar les instal·lacions esportives que s'han anat fent, i es pot contrastar el resultat de la formació laboral enfront del mercat de treball. A l'altra banda del mirall poca cosa es pot dir de l'acció musical.

EL CAS SINGULAR DE L'AUDITORI PAU CASALS

L'Auditori Pau Casals al Vendrell és un cas singular. Particular en la coincidència d'un seguit d'elements. I diria que en sobresurten, en una primera ullada, dos: El patrimoni que significa, ja no tan sols l'edifici de l'auditori, i la situació en el territori.

EL PATRIMONI

El llegat de Pau Casals, la identificació del mateix Pau Casals amb el Vendrell, i a l'inrevés, faciliten la construcció d'un auditori amb capacitat per a quatre-centes persones, que va inaugurar-se l'any 1981.

El nom de Pau Casals i les característiques rellevants de la

PARÀMETRES DE LA GESTIÓ CULTURAL

Amb aquest plantejament potser caldria situar la gestió d'un equipament cultural, destinat a servir la música, utilitzant part dels paràmetres que es tenen en compte a l'hora de gestionar la cultura:

- **El territori.** Quin és el marc geogràfic que condicionarà l'acció. La proximitat o la distància a altres focus d'acció cultural. Les comunicacions.
- **L'economia.** Pressupost. Costos. El marc legal i la possibilitat de poder-hi destinar determinats recursos econòmics.
- **Els recursos humans.** La necessitat de gestionar qualsevol acció cultural i la disposició, en l'acció, dels agents.
- **El patrimoni.** Quins són els elements que facilitaran la gestió i que poden tenir una línia de continuïtat amb el passat: una església, un artista, un orgue, uns jardins, poden convertir-se en l'eix d'aquest patrimoni i generar l'acció.
- **El turisme.** S'ha de valorar, encara que només sigui per la frase feta de "sol i platja" de bona part de les comarques tarragonines i que compta amb accions determinades per canviar-la. L'acció musical hi hauria d'incidir.
- **Les institucions privades.** Quin és el seu paper. Com han d'anar guanyant protagonisme en el món de la cultura.

Elements que han de facilitar l'anàlisi del que hi ha; possibilitar l'elaboració d'un projecte, o bé valorar objectius aconseguits.

Tenint en compte que els petits i mitjans municipis no es podran acollir a un programa d'àmbit nacional, ni a un suport concret per a la creació d'infraestructures, l'acció musical com a element dinamitzador dependrà, en gran part, de donar joc als elements esmentats.

EL PRESSUPOST DE L'AUDITORI PAU CASALS

A hores d'ara, el pressupost amb què compta l'Auditori Pau Casals és d'uns trenta-cinc milions de pessetes, dels quals:

- 70% són d'aportació municipal.

recursos que estan destinats:

- 43% al Festival Internacional de Música Pau Casals
- 16% a la programació de la resta de l'any

Dit d'una altra manera, les tres quartes parts dels recursos econòmics del Patronat Municipal Auditori Pau Casals són d'aportació municipal.

Gairebé la meitat del pressupost es destina al Festival Internacional de Música Pau Casals, que són onze concerts programats durant els mesos de juliol i agost.

Un 16% del pressupost cobreix la resta de la programació estable, d'aquí la necessitat i la gestió de buscar altres recursos: intercanvis, convenis i col·laboracions.

ELS RECURSOS HUMANS

L'any 1991, l'Associació Musical Pau Casals va demanar que es busqués una persona per gestionar el Patronat de l'Auditori, i es pensava gairebé exclusivament en el funcionament del Festival Pau Casals. És a partir d'aquest any que es compta amb una persona que es fa càrrec de la gestió. De fet, és l'única que hi intervé en dedicació total. Compta amb suport administratiu i treballs puntuals en èpoques determinades: personal en pràctiques i tasques en el Festival.

L'agilitat i la dinàmica de poder disposar d'un professional contrasta amb un treball gairebé solitari i el fet d'haver d'assu-

mir diferents papers així com una disposició d'horaris sense franges marcades.

Treballar diàriament ha facilitat:

- Poder oferir una programació estable de música, distribuïda en diferents cicles, aprofitant el que hi havia establert i introduint altres gèneres musicals.
- Presentar altres serveis: enregistraments, estades de treball, visites comentades i activitats no específicament musicals.

Es programen entre cinquanta i seixanta concerts anuals i l'índex d'ocupació l'any 1997 va cobrir uns tres-cents dies.

EL TURISME

Una de les funcions que havien de fer, i fan, les activitats programades des d'aquest centre és dotar el municipi d'una oferta cultural de prestigi durant l'estiu. Hi ha hagut altres elements que han afectat uns resultats poc satisfactoris:

- El progressiu canvi del tipus de turisme que es fa a la franja del terme municipal del Vendrell, derivat més a un turisme de cap de setmana. Així com l'escurçament del període de vacances.
- El manteniment, encara ara, d'una oferta hotelera i de restauració, només a l'estiu.
- La nul·la incidència dels mitjans de comunicació potents, sobretot la televisió, a favor de les activitats musicals.

• Diferents alts i baixos en la programació i l'oferta musical concreta de l'Auditori, fins que no hi va haver una programació continuada i amb criteris clars.

• La falta de serveis i altres propostes en el mateix territori. L'escassetat de diferents ofertes lúdiques ha fet que se'n ressenti l'atracció del públic cap a l'Auditori.

LES INSTITUCIONS PRIVADES

Poder oferir un espai concret amb unes instal·lacions actualitzades facilita el contacte amb institucions privades. El ventall d'institucions a les quals ens

podem dirigir és molt ampli: des d'artistes fins a entitats bancàries i consultats.

La via d'entesa pot anar des de la contractació compartida fins a l'establiment d'un conveni.

L'inici de la relació amb institucions privades és, bàsicament, l'oferiment d'un servei i la col·laboració mútua.

En el cas que ens ocupa, ja s'ha esmentat l'avantatge d'oferir un equipament amb les limitacions de l'espai -quatre-centes localitats-, i una mitjana d'assistència que és de cent entrades/audiència, a excepció del Festival d'Estiu que s'acosta a tres-centes entrades/audiència. Hi ha importants entitats que han limitat els seus programes en els àmbits propis, o altres que prefereixen una acció puntual on l'interès és aplegar un públic nombrós.

Un altre aspecte a considerar és la pobra professionalització de l'entorn musical: representants deficients; la falta de circuits d'actuació, on la xarxa de J.J. MM. de Catalunya és una excepció meritoria.

És molt útil tornar a agafar el cas de l'ensenyament, la sanitat o l'esport, on són delimitats els papers dels agents particulars, les xarxes i el que es pot trobar a cada centre.

En el supòsit que l'activitat musical es normalitzés, les institucions privades creixerien en protagonisme i aportació.

APLICACIONS DIVERSES

Tots els plantejaments, totes les valoracions i opinions escrites fins ara haurien de servir per reflexionar, tal com és el propòsit d'aquesta aportació, a qualsevol dels municipis mitjans o petits de les comarques de Tarragona. És obvi, però, que no hi ha fórmules màgiques i que cada cas és diferent. I encara més, no he contestat a la pregunta si l'activitat musical, centrada en la programació d'audicions, serviria per dinamitzar culturalment la població. La meva resposta és sí.

Ho he pogut constatar, amb altres importants exemples que cobreixen altres camps culturals, des de l'orgue de la Bisbal del Penedès al Centre Picasso d'Horta de Sant Joan, des del Conjunt Orquestral Camerata XXI, ubicat a Reus, a la Ciutadella Ibèrica de Calafell.

Tornant a seguir els passos anteriors, el territori ens facilitarà, per exemple, l'organització d'un cicle musical anyal o la possibilitat de tenir la programació estable. La recomanació seria que en cap cas fossin actuacions aïllades, ni en el temps, ni en la temàtica.

La manera de fer front als costos, l'economia, ens ha d'ajudar a diversificar els ingressos, on sovint el preu que s'ha de pagar pels intèrprets, sobretot en el gènere clàssic, és difícil de cobrir. Quants més sectors incorporem als recursos, i també poden ser entesos com una aportació que no sigui en diners, les possibilitats d'igualar la despesa augmentaran. Serà la mateixa implicació que farà

créixer el ressò, l'expectativa de l'activitat i l'assistència. D'aquí la insistència que un cicle d'audicions, un festival específic, té més valors i més possibilitats, i alhora més dificultat que una acció aïllada.

Sovint he comentat que treballar en cultura és fer-ho amb i entre persones. Per això encara és més interessant saber de quins recursos humans es disposa. La qualitat d'una audició pot canviar segons com hagi estat atès l'intèrpret, segons l'interès mostrat en atendre'l, així com la qualitat de l'espai on es desenvolupa l'activitat.

Massa vegades s'ha estat indulgent, permissiu en el món de la cultura, en els detalls que conformen les accions. La il·luminació en una exposició, el silenci en una audició, la puntualitat en una representació, són detalls lligats estretament a la pròpia activitat.

Entenc que un dels elements que pot propiciar una activitat musical continuada és el coneixement i la revaloració del patrimoni. Pau Casals ha estat determinant al Vendrell, com ho podria ser Joan Guinjoan a Riudoms. Ho són també l'Església Vella a Mont-roig del Camp, el Castell a Calafell, la cova de l'Espluga de Francolí, el color a Vespella de Gaià. I no seria gens desgabellat pensar i activar la relació de la música medieval amb Montblanc; la cançó d'autor a Scala Dei; o la projecció del que ja es fa amb disciplines més actuals a Prades. Com diu un bon professional de l'arqueologia, el patrimoni ha de ser creïble i inventat de nou. D'aquí la possibilitat de les propostes anteriors. També és pa-

trimoni a mobilitzar l'existència d'una coral, un piano oblidat, uns infants que estudiïn música en una altra població, un antic centre, una cooperativa, un ateneu. Qualsevol d'aquests elements no pot ser oblidat com a espurna per l'incendi de l'activitat musical.

Sense experiència professional en el camp turístic, voldria fixar-me en el poc interès mostrat, en el poc risc proposat, per fer de la cultura, i en el cas de l'activitat musical, un element únic d'intercanvi. El turisme també ho és, i de motivació ja no tan sols per atreure visitants sinó per facilitar-los un servei, en aquest cas lúdic i cultural, que s'afegeixi a l'oferta.

Si es disposa de suficient voluntat i paciència per explicar i

posar en pràctica una activitat musical continuada, ben segur que s'hi podran afegir des de diferents àmbits, les institucions privades. No cal repetir que les aportacions poden ser de signes i interessos molt diversos.

El punt final hauria de ser un subratllat. Negreta en la insistència de defensar que una programació musical ben pensada, ben feta, servirà per dinamitzar culturalment una població. Però cal dotar-la de recursos, de voluntats, d'illusió, de treball. Els mateixos que fem servir en altres serveis dels quals ja no ens atrevim a qüestionar el seu paper, que han format part dels drets de ciutadans. Els mateixos que els ajuden a ser lliures i feliços per mitjà de la cultura i, concretament, amb la música.

àmbit de **MEDI AMBI**

EL PRINCIPI ECOLÒGIC EN LA PLANIFICACIÓ MUNICIPAL

Joaquim Ferràs Prats

Regidor de Medi Ambient d'Horta de Sant Joan

ELS TEMES AMBIENTALS SÓN CADA COP MÉS ASSUMITS PER AMPLIS SECTORS SOCIALS I HAN PASSAT A FORMAR PART D'UNA MANERA D'ACTUAR I D'ENTENDRE L'ENTORN MÉS PROPER. CAL PRENDRE CONSCIÈNCIA QUE TOTS INDIVIDUALMENT FORMEM PART D'UN ECOSISTEMA AMB EL QUAL ENS INTERRELACIONEM, QUE NO RESTA INDIFERENT A LES NOSTRES ACTUACIONS. DE FET, TOTES LES ACTUACIONS FETES EN EL TERRITORI QUE HABITEM N'HAN CONDICIONAT L'ÚS POSTERIOR, I LA SITUACIÓ ACTUAL ÉS EL FRUIT DE L'HERÈNCIA D'ACTUACIONS ANTERIORS QUE HAN MODELAT EL PAISATGE, L'ESTRUCTURA URBANA O ELS USOS DEL SÒL DE CADASCUN DELS NOSTRES POBLES.

Horta de Sant Joan és un municipi de 1.251 habitants, situat a l'extrem sud-oest de Catalunya a la comarca de la Terra Alta. Té un terme relativament gran, de 119 km², on la part més plana és de conreu i la més muntanyosa, que és majoritària, de bosc i matolls. Aquesta ruralitat i l'aïllament secular de les principals vies de comunicació han propiciat el manteniment d'un entorn inalterat, però en els darrers 30 anys s'han produït una sèrie de canvis en el medi socio-econòmic del poble que han influït en un lent però progressiu accelerament de les transformacions.

Un dels canvis més importants és el progressiu abandonament de l'agricultura com a base principal de l'economia, el descens demogràfic i l'envelliment de la població. Les activitats tradicionals han estat substituïdes per la ramaderia, la confecció, la construcció o el sector serveis que, tot i mantenir un equilibri bastant precari, han contribuït a augmentar el nivell econòmic de la població propiciant la transformació del territori.

Des d'un ajuntament es pot fer en part realitat el principi ecològic de pensar globalment i actuar localment. Disposem de suficients eines d'actuació per enfocar una política mediamiental que sigui respectuosa amb l'entorn i persegueixi un desenvolupament sostenible. Hi ha algun lloc millor que un ajuntament, l'administració més propera als ciutadans, per comprendre que cal preservar els nostres recursos i valors na-

turals per a les futures generacions de vilatans?

PLANIFICACIÓ DEL TERRITORI

Des del punt de vista ambiental, una de les eines més importants que té un ajuntament és l'adequada planificació del territori, que permet ordenar els usos i les activitats d'acord amb unes finalitats concretes. Així, en el cas d'Horta, la protecció prevista en les normes subsidiàries de planejament de gran part de l'espai forestal, majoritàriament de propietat municipal, impedeix actuacions que puguin malmetre el sòl i la vegetació, i asseguren la transmissió d'aquest patrimoni a les generacions futures, sempre que els factors climàtics no ho compliquin.

L'Ajuntament és el principal propietari forestal, amb unes 4.500 ha de titularitat municipal situades al massís dels Ports, en un espai natural de gran interès des del punt de vista ambiental i paisatgístic, tant per les espècies animals i vegetals que hi viuen com per les magnífiques panoràmiques que ofereix la seva complicada orografia.

Secularment, el poble ha estat lligat socialment i econòmicament a les muntanyes que l'envolten, com ho demostren els vestigis d'antics poblaments o els caps de bestiar que hi pasturaven, segons cites dels textos medievals, però des de finals del segle passat fins a principis d'aquest se'n va produir el despoblament.

ment. Posteriorment, els anys 60 i 70, l'explotació de la fusta, amb els criteris de creixement de l'època, va representar una important font d'ingressos per al municipi. Actualment, els costos d'explotació del bosc són elevats i els beneficis econòmics relativament petits en relació al dany que es pot causar.

Des de l'Ajuntament acceptem de bon grat les noves ordenacions proposades per la Direcció General del Medi Natural on declara zona de protecció, i per tant sense explotació, les zones de més fort pendent o d'accés difícil, l'aprofitament de les quals provoca un fort impacte i l'erosió de la capa fèrtil, i declara zones forestals aprofitables les més accessibles que coincideixen al voltant de la xarxa de camins forestals i representen únicament l'11 % de la superfície total.

DEFENSA DE L'ENTORN

Per defensar l'entorn, des de l'Administració local cal prendre decisions com les que han impedit la proliferació d'explotacions de marbre a cel obert en el cor del massís, que provocarien forts impactes en el medi. També ens hem manifestat contraris a la instal·lació de parcs eòlics en els terrenys municipals pels mateixos motius ambientals i paisatgístics, tot i el possible guany econòmic. Estem disposats a permetre'n la instal·lació en altres zones del terme municipal on l'impacte és menor perquè s'han de promoure les energies renovables, però no a qualsevol preu.

En els darrers anys s'ha avançat substancialment en la millora de la gestió dels residus sòlids, amb la clausura de l'abocador municipal i altres abocaments clandestins, la gestió dels residus de forma mancomunada a través d'un abocador controlat, o també en la instauració de la reco-

llida selectiva en col·laboració amb el Consell Comarcal, però encara cal millorar molts aspectes com la depuració d'aigües residuals, la instal·lació d'un abocador de runes, efectuar campanyes de sensibilització ambiental, etc. Altres residus són més problemàtics de tractar, com és la gestió del residu ramader i la seva aplicació al camp. El fet de tenir un terme municipal gran ha afavorit la instal·lació de granges com un bon complement a l'agricultura de secà que es troba en declivi, però caldrà trobar un límit a la seva implantació.

Un altre impacte que pot ser desfavorable si no es condueix bé és el turisme de masses que de forma creixent arriba al poble, atret fonamentalment per l'arquitectura i el tipisme del poble, pel fet picassià i pel ben conservat entorn natural i paisatgístic. Des de l'Administració local cal tenir clar el que es vol promocionar i el que es vol preservar, perquè si no es pot produir un efecte degradador de difícil aturada. Interessa que el visitant trobi en el nucli del poble la màxima satisfacció a les seves expectatives, que coincideix també on hi ha l'oferta de serveis que pot beneficiar més la població. Pel que fa a l'entorn natural, l'interès de promoció se centra en llocs localitzats on hi ha serveis, bon accés i fàcil control de visitants, com és l'àrea de lleure de la Franqueta, la zona d'acampada municipal o el Mas de Quiquet i els entorns més propers on les necessitats de contacte amb la natura de la major part de turistes queden plenament cobertes i on encara es pot oferir més serveis. La resta d'espais naturals és millor que continuïn com més verges i inalterats, millor.

D'aquest interès d'oferir quelcom més que la simple contemplació de l'arquitectura o la natura neix la idea de l'Ecomuseu dels Ports, el cap neu-

L'ECOMUSEU DELS PORTS

L'Ecomuseu dels Ports és un projecte cultural que neix de la iniciativa d'una entitat associativa i al qual l'ajuntament dóna suport. Té la voluntat d'integrar tots els elements d'interès del territori, ja siguin arquitectònics, culturals, artístics o de caire ecològic, i divulgar-los.

El cap de l'Ecomuseu s'ha de convertir a partir de la seva inauguració definitiva l'estiu de 1999, en un veritable centre de recepció de visitants on, a través del mapa d'informació general, de la projecció àudio-visual de la sala d'imatge, la visita a l'exposició sobre la relació de l'home amb el medi natural que l'envolta, l'exposició sobre l'arquitectura dels templers, el mirador del territori, l'exposició sobre el riu Algars amb la fauna piscícola del riu que es pot veure en unes espectaculars peixeres, i altra informació interactiva, el visitant adquireix una informació sobre el territori que l'incentivi a descobrir-lo. No cal dir que tota l'exposició està pensada amb un caire fortament ambientalista i educatiu que ha de ajudar el visitant a respectar l'entorn que l'acull. Ha de completar l'Ecomuseu una petita agrobotiga on es puguin promocionar els productes de la terra i una oferta de guies per poder completar amb més informació la visita als indrets més representatius del territori i la visita als punts d'interès especial.

ràlgic del qual es troba en un antic edifici del nucli antic d'Horta.

CONCLUSIONS

Totes aquestes mesures protectionistes del territori tenen una vessant ambiental, però també el convenciment que s'està invertint en el territori i en els seus habitants. Des de l'Ajuntament d'Horta de Sant Joan creiem que podem contribuir a millorar el nostre entorn amb eficàcia, ja que l'experiència ens demostra que es treu més benefici socioeconòmic preservant i promocionant l'entorn que buscant-li un benefici directe a través de l'explotació dels recursos. Malauradament, al nostre país els projectes de desenvolupament ràpid i poc planificat han malmès zones importants del territori amb uns beneficis també ràpids, però

amb un cost ambiental i de qualitat de vida important que ens ha de servir d'exemple del que no s'ha de fer.

Ara encara tenim la possibilitat de promoure un desenvolupament sostenible que ajudi l'economia local al mateix temps que preservem el nostre patrimoni natural per a les generacions futures. La confecció d'auditories ambientals ha d'ajudar els municipis a definir pautes d'actuació en el camp ambiental i a implicar-hi la població.

Cal trobar punts de col·laboració entre les diferents administracions i fer pedagogia per evitar els recels que es produeixen a vegades des del món local envers les altres administracions, perquè la finalitat de tots ha de ser la millora del territori i dels que l'habitarem, preservant-ne també els interessos generals.

Sistema d'informació Geogràfica (SIG)

DEL CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Merçè Smith i Vilalta

Gerent del Consell Comarcal del Tarragonès

QUÈ ÉS UN SISTEMA D'INFORMACIÓ GEOGRÀFICA?

UN SISTEMA D'INFORMACIÓ GEOGRÀFICA (SIG) ÉS UN ENTORN INFORMÀTIC QUE PERMET INTRODUIR, ANALITZAR I GESTIONAR DADES ALFANUMÈRIQUES I GRÀFIQUES.

EL DEL CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS ÉS UN SISTEMA INTEGRAL DE TRACTAMENT DE LA INFORMACIÓ TERRITORIAL I URBANÍSTICA REFERIT A LA COMARCA I ALS MUNICIPIS QUE LA INTEGREN.

QUINS ELEMENTS L'INTEGREN?

Hi ha dos tipus de dades: les alfanumèriques (bases de dades) i les gràfiques (cartografies).

En una etapa prèvia, és força important la depuració de les bases de dades existents i la comprovació de les referències territorials per tal d'aconseguir una bona base cartogràfica.

En l'actualitat ja hi ha nombrosa cartografia digital produïda per diferents institucions (ajuntaments, Centre de Gestió Cadastral, Consell Comarcal, Institut Cartogràfic...) que és necessari depurar i estructurar segons la topologia, perquè no és homogènia i pot provenir de diferents fonts i formats. Quan no hi ha cartografia informatit-

zada s'ha de digitalitzar la que existeix sobre paper.

SOBRE QUINES DADES ACTUA?

Un Sistema d'Informació Geogràfica treballa totes les dades que s'hi han introduït i aprofundeix en aspectes relacionats amb el territori, l'urbanisme, la població... i en general sobre qualsevol element necessari o d'interès per a la gestió municipal.

Per començar són importants les dades lligades a la base cadastral, l'urbanisme i els serveis públics:

- tipologia de terrenys
- límits territorials
- parcel·lacions
- classificació de sòls

- carrers
- clavegueram
- aigües
- enllumenat
- xarxes de comunicacions: telèfon, cable, etc.
- mobiliari urbà
- senyalització viària, turística...
- infraestructures de seguretat: semàfors, boques de rec...

POSSIBILITATS D'UTILITZACIÓ

A grans trets podem dir que amb el desenvolupament d'un SIG es pretén tenir una cartografia digital actualitzada i lligada a diferents bases de dades. Una vegada disposem d'aquesta part essencial del SIG, podem desenvolupar diferents projectes i aplicacions, sense oblidar-nos mai, i això és bàsic, del manteniment dels elements que l'integren.

A partir del creuament de les dades gràfiques i alfanumèriques que hem recollit i incorporat al sistema, podem realitzar plànols temàtics, informatius...

AVANTATGES D'UN SIG

Respecte del suport tradicional sobre paper, les millores en la qualitat del producte, tant pel que fa a la definició de la imatge com a la precisió de la informació, són molt significatives. Relacionem aquí alguns dels avantatges més evidents:

1. Integració de la base cartogràfica informatitzada amb les bases de dades alfanumèriques i explotació del conjunt.
2. Possible integració de la cartografia digital i de la base de

dades alfanumèriques amb els programes de gestió municipal.

3. Facilitat de manteniment i actualització de la informació gràfica i alfanumèrica.

4. Representació contínua del territori amb coordenades de referència (x,y,z) del sistema UTM, que permet consultes concretes de la situació exacta de diferents elements d'interès i de la seva relació amb altres, com ara, infraestructures, equipaments o serveis.

5. Representació del territori a l'escala més adequada.

6. Visualització de components d'interès per a l'usuari.

7. Incorporació a la cartografia d'informació més àmplia (imatges o fotografies) que solucionen la limitació d'informació que tenen els plànols tradicionals.

EL SIG DEL CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS.

En l'àmbit de la comarca podem distingir dos nivells teòrics d'informació que en realitat es creuen contínuament:

a) **Nivell Comarcal.** Els objectius són més genèrics i d'interès per a la comarca, encara que també ho són per al municipi. L'escala gràfica difícilment supera la E:1/5.000

En aquest apartat situaríem projectes que exigeixen un tractament més global, el cas de la revisió de la toponímia, de l'estudi de l'actualització dels límits municipals o de treballs de suport a l'Àrea de Defensa Fores-

ACCIONS CONCRETES DEL SIG

S'han digitalitzat les cartografies dels municipis del Catllar, el Morell, la Pobla de Montornès. Renau, la Riera de Gaià, Salomó, Vespella de Gaià i Vilallonga del Camp, i ara hem encetat les de la Secuita i la Nou de Gaià, que són els municipis que no tenien cartografia informatitzada de base cadastral. En la majoria d'aquests municipis també s'han introduït informàticament les xarxes de serveis (clavegueram, aigua i enllumenat).

Ha calgut incorporar una enginyera topògrafa per comprovar les mètriques i actualitzar la cartografia d'acord amb la realitat existent, i així millorar-ne la qualitat i l'exactitud.

També s'han creuat dades gràfiques amb la base de dades cadastral en dos dels municipis (el Catllar i Salomó) i s'han introduït les capes de planejament urbanístic en un municipi (el Catllar).

Pel que fa a la comarca, s'ha elaborat l'inventari de camins de tots els municipis, creuant la base cartogràfica (E:1/5.000) amb les dades relatives a cada tram dels camins (classificació, materials, estat,...)

OBJECTIUS DEL SISTEMA D'INFORMACIÓ GEOGRÀFICA

En principi és un pas significatiu poder facilitar la cartografia digitalitzada als municipis per a la utilització que convingui. Però, a més, amb el desenvolupament i explotació final del SIG, el Consell Comarcal del Tarragonès disposa d'un instrument d'anàlisi i interpretació de la realitat que pot facilitar en gran mesura la presa de decisions, la planificació de polítiques futures. I, en definitiva, esdevenir una base tècnica actualitzada on els ajuntaments sense capacitat suficient per crear un SIG propi i el Consell poden millorar la seva gestió.

tal o a la Protecció Civil, per posar-ne alguns exemples.

b) **Nivell Municipal.** L'objectiu final és integrar una cartografia depurada (amb parcel·lari de rústega i urbana, planejament urbanístic...), amb una base de dades (amb referència territorial) i conseqüentment amb els programes de gestió municipal.

L'escala gràfica de treball se situa normalment entre una E:1/500 i 1/5.000, encara que el límit superior (E:1/500) podrà ser superat en projectes concrets.

Són dos nivells de treball diferenciats però interrelacionats. Per exemple, el projecte d'inventari de la xarxa de camins municipals té, sens dubte, interès comarcal perquè ajuda a definir aquells camins més significatius en el conjunt de comunicacions de la comarca. Però també el té a nivell local perquè un cop finalitzat el projecte cada ajuntament tindrà inventariats els camins del seu terme municipal.

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA